

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/421**z dnia 9 marca 2017 r.****nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 18,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) W następstwie dochodzenia antysubsydyjnego („pierwotne dochodzenie”) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1628/2004 ⁽²⁾, ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii („państwo, którego dotyczy postępowanie”), objętych obecnie kodami CN ex 8545 11 00 (kod TARIC 8545 11 00 10) i ex 8545 90 90 (kod TARIC 8545 90 90 10).
- (2) W następstwie dochodzenia antydumpingowego Rada, rozporządzeniem (WE) nr 1629/2004 ⁽³⁾, nałożyła również ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii.
- (3) W następstwie częściowego przeglądu okresowego z urzędu dotyczącego środków wyrównawczych Rada zmieniła, rozporządzeniem (WE) nr 1354/2008 ⁽⁴⁾, rozporządzenia (WE) nr 1628/2004 i (WE) nr 1629/2004.
- (4) W następstwie przeglądu wygaśnięcia środków wyrównawczych zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego Rada rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1185/2010 ⁽⁵⁾ przedłużyła okres obowiązywania środków wyrównawczych. W następstwie przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych Rada rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1186/2010 ⁽⁶⁾ przedłużyła okres obowiązywania środków antydumpingowych.
- (5) Środki wyrównawcze przyjęły formę stawki celnej *ad valorem* wynoszącej 6,3 % i 7,0 % nałożonej na przywóz towarów od konkretnie wskazanych eksporterów, ze stawką cła rezydualnego w wysokości 7,2 %.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (6) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu ⁽⁷⁾ środków wyrównawczych obowiązujących w odniesieniu do przywozu niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu zgodnie z art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1628/2004 z dnia 13 września 2004 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. L 295 z 18.9.2004, s. 4).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1629/2004 z dnia 13 września 2004 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. L 295 z 18.9.2004, s. 10).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1354/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1628/2004 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1629/2004 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 24).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1185/2010 z dnia 13 grudnia 2010 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 (Dz.U. L 332 z 16.12.2010, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1186/2010 z dnia 13 grudnia 2010 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 332 z 16.12.2010, s. 17).

⁽⁷⁾ Dz.U. C 82 z 10.3.2015, s. 4.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93). Rozporządzenie to zostało ujednolicone przez rozporządzenie podstawowe.

- (7) Wniosek został złożony przez przedsiębiorstwa SGL Carbon GmbH, TOKAI Erftcarbon GmbH oraz GrafTech Switzerland SA („wnioskodawcy”), reprezentujące ponad 25 % łącznej produkcji unijnej niektórych systemów elektrod grafitowych.
- (8) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania oraz kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu unijnego.

3. Wszczęcie postępowania

- (9) Po ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody, aby wszcząć przegląd wygaśnięcia, w dniu 15 grudnia 2015 r. w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) Komisja ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia (WE) nr 597/2009.

4. Równoległe dochodzenie

- (10) W zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 15 grudnia 2015 r. ⁽²⁾ Komisja ogłosiła również wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽³⁾ w odniesieniu do ostatecznych środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu do Unii niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii.

5. Zainteresowane strony

- (11) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja poinformowała w szczególności wnioskodawcę, pozostałych znanych producentów unijnych, zainteresowanych producentów eksportujących, importerów i użytkowników w Unii oraz indyjskie władze o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia i wezwała wymienione podmioty do współpracy.
- (12) Wszystkie zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

5.1. Kontrola wrywkowa

- (13) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja oznajmiła, że może dokonać doboru próby zainteresowanych stron zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

a) Kontrola wrywkowa producentów unijnych

- (14) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja poinformowała, że dokonała wstępnego doboru próby producentów unijnych. Zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała próbę na podstawie największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży, która może być należycie zbadana w dostępnym okresie, biorąc również pod uwagę położenie geograficzne. Próba składała się z czterech producentów unijnych. Z informacji uzyskanych podczas postępowania wynika, że objęci próbą producenci unijni reprezentują ponad 80 % całkowitej produkcji unijnej. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie wstępnie dobranej próby. W wyznaczonym terminie nie otrzymano żadnych uwag, w związku z czym próba została potwierdzona. Próba jest reprezentatywna dla przemysłu unijnego.

b) Kontrola wrywkowa importerów

- (15) Aby podjąć decyzję, czy kontrola wrywkowa jest konieczna, i ewentualnie dokonać odpowiedniego doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich niepowiązanych importerów o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.

⁽¹⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków wyrównawczych mających zastosowanie do przywozu niektórych rodzajów systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. C 415 z 15.12.2015, s. 25).

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu niektórych rodzajów systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. C 415 z 15.12.2015, s. 33).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).

- (16) Żaden z importerów nie zgłosił się i nie przekazał informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.

5.2. Kwestionariusze i wizyty weryfikacyjne

- (17) Komisja przesłała kwestionariusze rządowi Indii, wszystkim objętym próbą producentom unijnym, dwóm znanym indyjskim producentom/eksporterom i 53 użytkownikom, którzy zgłosili się po wszczęciu postępowania.
- (18) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od rządu Indii, czterech objętych próbą producentów unijnych, jednego indyjskiego producenta eksportującego i ośmiu użytkowników.
- (19) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację wszystkich informacji, które uznała za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i spowodowanej nim szkody oraz do określenia interesu Unii. Zgodnie z art. 26 rozporządzenia podstawowego wizyty weryfikacyjne przeprowadzono w siedzibach rządu Indii w Delhi i Bhopalu oraz w następujących przedsiębiorstwach:

a) producenci unijni:

- Graftech France SNC, Calais, Francja
- Graftech Iberica S.L., Navarra, Hiszpania
- SGL Carbon SA, Wiesbaden, Niemcy
- Tokai Erftcarbon GmbH, Grevenbroich, Niemcy;

b) producenci eksportujący w Indiach:

- HEG Limited, Bhopal („HEG”).

6. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (20) Dochodzenie dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania obejmowało okres od dnia 1 października 2014 r. do dnia 30 września 2015 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (21) Produktem objętym postępowaniem są elektrody grafitowe w rodzaju stosowanych w piecach elektrycznych, o gęstości pozornej wynoszącej 1,65 g/cm³ lub więcej oraz o oporności elektrycznej 6,0 μΩ.m lub mniejszej, a także złączki stosowane do takich elektrod, przywożone razem lub osobno i pochodzące z Indii („GES” lub „produkt objęty przeglądem”), obecnie objęte kodami CN ex 8545 11 00 (kod TARIC 8545 11 00 10) i ex 8545 90 90 (kod TARIC 8545 90 90 10).

2. Produkt podobny

- (22) W toku dochodzenia wykazano, że takie same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania mają następujące produkty:
- produkt objęty przeglądem,
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.
- (23) Komisja stwierdziła, że wymienione produkty są zatem produktami podobnymi w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI SUBSYDIOWANIA**1. Wprowadzenie**

- (24) Zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy jest prawdopodobne, że wygaśnięcie obowiązujących środków doprowadziłoby do kontynuacji subsydiowania.
- (25) Na podstawie informacji zawartych we wniosku o wszczęcie przeglądu objęto dochodzeniem następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że są związane z przyznawaniem subsydiów:

Programy ogólnokrajowe

- a) Program „Duty Drawback” („DDS”);
- b) Program „Advance Authorisation” („AAS”);
- c) Program „Focus Market” („FMS”);
- d) Program „Merchandise Export from India” („MEIS”);
- e) Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”);
- f) Program „Export Credit” („ECS”);

Program regionalny

- g) Program „Electricity Duty Exemption” („EDES”).
- (26) Programy wskazane w lit. a)–e) powyżej opierają się na indyjskiej Ustawie o handlu zagranicznym (rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). Ustawa o handlu zagranicznym upoważnia rząd Indii do wydawania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Foreign Trade Policy” („Polityka handlu zagranicznego”), które Ministerstwo Handlu wydaje co pięć lat i regularnie uaktualnia. Dwa takie dokumenty mają zastosowanie do ODP przedmiotowego dochodzenia: Foreign Trade Policy 2009–2014 („FTP 09-14”) i Foreign Trade Policy 2015–2020 („FTP 15-20”). Ostatni wymieniony dokument wszedł w życie w kwietniu 2015 r. Ponadto rząd Indii przedstawił procedury regulujące FTP 09-14 i FTP 15-20, odpowiednio w „Podręczniku procedur, tom I, 2009–2014” (HOP I 04-09) i „Podręczniku procedur, tom I, 2015–2020” („HOP I 15-20”). Podręczniki procedur są regularnie aktualizowane.
- (27) Program ECS wymieniony w lit. f) opiera się na sekcjach 21 i 35 A indyjskiej Ustawy o regulacji bankowości z 1949 r., która zezwala Indyjskiemu Bankowi Rezerw (Reserve Bank of India, „RBI”) na kierowanie bankami komercyjnymi w dziedzinie kredytów eksportowych.
- (28) Programem wskazanym w lit. g) zarządzają władze stanu Madhya Pradesh.
- (29) DDS, w formie poprzedniego programu „Duty Entitlement Passbook Scheme” („DEPBS”) ⁽¹⁾, oraz EPCGS były już objęte środkami wyrównawczymi w ramach pierwotnego dochodzenia, natomiast programy AAS, FMS, MEIS, ECS i EDES nie były przedmiotem dochodzenia.
- (30) Jak wspomniano powyżej w motywie 18, współpracę podjął tylko jeden indyjski producent eksportujący. Ten producent eksportujący odpowiadał za ponad 95 % całkowitego przywozu GES z Indii do Unii oraz 50 % całkowitych szacowanych mocy produkcyjnych w Indiach. Moce produkcyjne w Indiach ustalono na podstawie zweryfikowanego kwestionariusza współpracującego producenta eksportującego i publicznie dostępnych sprawozdań finansowych niewspółpracującego producenta eksportującego. Poziom współpracy podjętej przez indyjskich producentów eksportujących uznano zatem za niski. Indyjskie władze zostały należycie poinformowane, że w związku z niskim stopniem współpracy ze strony indyjskich producentów eksportujących Komisja może zastosować art. 28 rozporządzenia podstawowego. Nie otrzymano żadnych uwag w tym względzie.

⁽¹⁾ Przejście od DEPB do DDS wyjaśniono m.in. w motywach 47–54 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 461/2013 z dnia 21 maja 2013 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 (Dz.U. L 137 z 23.5.2013, s. 1).

- (31) Po ujawnieniu informacji rząd Indii twierdził, że poziom współpracy nie można uznać za niski w związku z tym, że współpracujący producent reprezentował ponad 95 % wywozu GES z Indii do Unii w ODP i 50 % szacunkowych łącznych mocy produkcyjnych w Indiach. W tym względzie należy wyjaśnić, że w kontekście przeglądu wygaśnięcia Komisja ustaliła poziom współpracy na podstawie łącznych mocy produkcyjnych w Indiach, które uznano za bardziej odpowiedni punkt odniesienia niż wielkość wywozu GES z Indii do Unii podczas ODP. Ponieważ istnieje tylko dwóch równie dużych producentów w Indiach i tylko jeden z nich współpracował, uzasadnione jest, by zakwalifikować poziom współpracy jako niski z uwagi na fakt, że niewspółpracujące przedsiębiorstwo ma potencjalnie duży wpływ na ocenę prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania i ponownego wystąpienia szkody. W rzeczywistości, jak wyjaśniono w motywie 155, niewspółpracujący producent prawie zaprzestał wywozu do Unii z uwagi na poziom ceł i najprawdopodobniej wznowiłby wywóz w większych ilościach w przypadku wygaśnięcia środków. W konsekwencji, jako że każdy z dwóch znanych producentów reprezentuje 50 % szacowanej łącznej mocy produkcyjnej w Indiach, nie można wykluczyć, że ich odpowiednie udziały w łącznym indyjskim wywozie do Unii stałyby się bardziej wyważone, a tym samym całkowicie odmienne niż stosunek ok. 95/5 odnotowany w ODP. Argument ten został zatem odrzucony. W każdym razie Komisja zauważa, że argument ten nie jest odpowiedni w kontekście przeglądu wygaśnięcia, w przypadku którego celem jest określenie, czy istnieje kontynuacja subsydiowania. Na podstawie ustaleń dokonanych w odniesieniu do jednego producenta eksportującego Komisja może już stwierdzić, że ma miejsce kontynuacja subsydiowania. W związku z tym kwestia, czy poziom współpracy jest niski czy też wysoki jest całkowicie bez znaczenia.

2. Program „Duty Drawback” (DDS)

2.1. Podstawa prawna

- (32) Szczegółowy opis programu DDS zawarto w zasadach zwrotu ceł i podatku akcyzowego z 1995 r. zmienionych kolejnymi zawiadomieniami.

2.2. Kwalifikowalność

- (33) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.

2.3. Zastosowanie w praktyce

- (34) Kwalifikujący się eksporter może złożyć wniosek o wypłatę kwoty zwrotu, która jest obliczana jako procent od wartości dostarczonej na statek („FOB”) produktów wywiezionych w ramach tego programu. Stawki zwrotu cła zostały ustalone przez rząd Indii dla szeregu produktów, w tym dla produktu objętego przeglądem. Są one ustalane na podstawie średniej ilości lub wartości materiałów użytych jako nakłady podczas wytwarzania produktu oraz średniej kwoty ceł zapłaconych od tych nakładów. Stosuje się je niezależnie od tego, czy cła przywózowe zostały rzeczywiście zapłacone. W ODP stawka DDS wynosiła 3 % przy limicie 3,2 INR/kg do dnia 22 listopada 2014 r. oraz 2,4 % przy limicie 8 INR/kg po upływie tego okresu.
- (35) Aby korzystać z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonywać wywozu. Z chwilą wprowadzenia danych o przesyłce do serwera celnego (ICEGATE) następuje wskazanie, że wywóz odbywa się w ramach DDS i kwota DDS zostaje nieodwołalnie ustalona. Po przedłożeniu przez przedsiębiorstwo przewozowe informacji wywozowej (Export General Manifest – EGM) i porównaniu tego dokumentu z danymi w dokumencie przewozowym przez urząd celny zostają spełnione wszystkie warunki do udzielenia zgody na wypłatę kwoty zwrotu w drodze bezpośredniego przelewu na konto bankowe eksportera bądź też polecenia zapłaty.
- (36) Eksporter musi również przedstawić dowód na uzyskanie wpływów z wywozu w postaci zaświadczenia banku o uzyskaniu wpływów (Bank Realisation Certificate – BRC). Dokument ten można dostarczyć po wypłaceniu kwoty zwrotu, rząd Indii odzyska jednak wypłaconą kwotę, jeżeli eksporter nie przedstawi zaświadczenia banku o uzyskaniu wpływów w podanym terminie.
- (37) Kwotę zwrotu można wykorzystać w dowolnym celu.
- (38) Zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi w Indiach kwota zwrotu cła może być księgowana na zasadzie rachunkowości memoriałowej jako dochód na rachunkach bankowych podmiotu gospodarczego po wywiązaniu się z obowiązku wywozu.

- (39) Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący nadal korzystał z DDS podczas ODP.

2.4. Wnioski dotyczące programu DDS

- (40) Jak odnotowano w pierwotnym dochodzeniu, w ramach DDS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Tak zwana kwota zwrotu cła stanowi wkład finansowy ze strony rządu Indii, ponieważ ma postać bezpośredniego przekazania przez rząd Indii środków finansowych. Nie ma ograniczeń co do sposobu wykorzystania tych funduszy. Ponadto kwota zwrotu cła zapewnia korzyści eksporterowi, gdyż poprawia jego płynność finansową.
- (41) Stawka zwrotu cła za wywóz jest określana przez rząd Indii w zależności od produktu. Niemniej jednak mimo iż subsydlum określa się jako zwrot cła, program nie posiada cech dopuszczalnego systemu zwrotu ceł czy systemu zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Płatności w gotówce na rzecz eksportera nie są związane z rzeczywistymi płatnościami ceł za przywóz surowców i nie stanowią kredytu celnego służącego wyrównaniu ceł przywozowych od przeszłych lub przyszłych przywozów surowców.
- (42) Podczas wizyty weryfikacyjnej rząd Indii i współpracujący producent eksportowy twierdzili, że istnieje odpowiedni związek między stawkami zwrotu ceł oraz cłami zapłaconymi za surowce. Jest tak, ponieważ przy ustalaniu stawek zwrotu ceł rząd Indii uwzględnia średnią ilość lub wartość nakładów użytych przy wytwarzaniu produktu oraz średnią kwotę ceł zapłaconych za te nakłady.
- (43) Komisja nie uważa jednak, że rzekome powiązanie między stawkami zwrotu ceł i cłem zapłaconym za surowce jest wystarczające, aby ten program spełniał wymagania ustanowione w załączniku I, w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz w załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. W szczególności kwoty kredytu nie oblicza się w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością nakładów. Ponadto nie istnieje żaden system ani procedura służące potwierdzeniu, które nakłady (włącznie z ich ilością i pochodzeniem) są zużywane w procesie produkcji wywożonego produktu lub czy miała miejsce nadmierna płatność ceł przywozowych w rozumieniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Rząd Indii nie przeprowadził ponadto dalszej oceny w oparciu o rzeczywiste nakłady i transakcje w celu stwierdzenia, czy miały miejsce nadpłaty. Argument ten został zatem odrzucony.
- (44) Co za tym idzie, płatność, która ma postać bezpośredniego przekazania przez rząd Indii środków finansowych w następstwie wywozu dokonywanego przez eksporterów, należy traktować jako dotację bezpośrednią od rządu Indii uwarunkowaną wynikami wywozu, i tym samym uważa się ją za szczególną i stanowiącą podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.

2.5. Obliczanie kwoty subsydlum

- (45) Zgodnie z art. 3 pkt 2 i art. 5 rozporządzenia podstawowego wysokość kwot subsydlum stanowiących podstawę środków wyrównawczych obliczono w odniesieniu do świadczeń przyznanych odbiorcy, które zgodnie z ustaleniami występowały w ODP. W tym kontekście uznano, że przyznanie świadczeń odbiorcy dokonuje się w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu rząd Indii jest prawnie zobowiązany do wypłaty kwoty zwrotu, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko organy celne wystawią wywozowy dokument przewozowy określający, między innymi, kwotę zwrotu przyznaną w odniesieniu do danej transakcji wywozowej, rząd Indii nie może już decydować o przyznaniu subsydlum. W świetle powyższego i mając na uwadze, że nie ma wiarygodnych dowodów wskazujących na odmienne okoliczności, za właściwe uznaje się dokonanie wyceny świadczeń w ramach DDS jako sumy kwot zwrotu przyznanych na transakcje wywozowe dokonane w ramach tego programu w ODP.
- (46) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego te kwoty subsydlum zostały zestawione z łączną wartością obrotów z wywozu produktu objętego przeglądem w ODP jako właściwym mianownikiem, ponieważ subsydlum uwarunkowane jest wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (47) W związku z powyższym stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla współpracującego producenta eksportującego wyniosła 2,02 %.

3. Program „Advance Authorisation” („AAS”)

3.1. Podstawa prawna

- (48) Szczegółowy opis programu zawarto w pkt 4.1.1–4.1.14 FTP 09-14 oraz w rozdziałach 4.1–4.30 HOP I 09-14, jak również w pkt 4.03–4.24 FTP 15-20 oraz rozdziałach 4.04–4.52 HOP I 15-20.

3.2. Kwalifikowalność

- (49) Program AAS składa się z sześciu podprogramów, które zostały opisane bardziej szczegółowo poniżej w motywie 50. Podprogramy te różnią się między innymi zakresem kwalifikowalności. Producenci eksportujący i eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z producentami pomocniczymi kwalifikują się do programu AAS w odniesieniu do wywozu fizycznego oraz do podprogramów AAS w ramach zapotrzebowań rocznych. Producenci eksportujący realizujący dostawy do eksportera końcowego kwalifikują się do udziału w programie AAS z tytułu dostaw pośrednich. Główni kontrahenci zaopatrujący kategorie „uznane za wywóz” wymienione w pkt 8.2 FTP 09-14, tacy jak dostawcy do jednostek zorientowanych na wywóz, kwalifikują się do udziału w podprogramie AAS dotyczącym kategorii „uznanych za wywóz”. Ponadto dostawcom pośrednim dla producentów eksportujących przysługują świadczenia na kategorie „uznane za wywóz” w ramach podprogramów „Advance Release Order” („ARO”) oraz krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej).

3.3. Zastosowanie w praktyce

- (50) Program AAS ma zastosowanie do:
- (i) wywozu fizycznego: jest to główny podprogram. Umożliwia on bezcłowy przywóz materiałów do produkcji określonego produktu przeznaczonego na wywóz. Termin „fizyczny” oznacza w tym kontekście, że produkt przeznaczony na wywóz musi opuścić terytorium Indii. W zezwoleniu wyszczególniona jest ulga przywózowa i obowiązek wywozu wraz z rodzajem produktu przeznaczonego na wywóz;
 - (ii) zapotrzebowania rocznego: takie zezwolenie nie jest związane z konkretnym produktem przeznaczonym na wywóz, ale z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami pokrewnymi). Posiadacz zezwolenia może – do pewnego progu wartości ustalonego na podstawie jego wyników wywozu z poprzednich okresów – przywozić bezcłowo wszelkie materiały, jakie zostaną wykorzystane do produkcji wszelkich artykułów wchodzących w skład takiej grupy produktów. Może on zdecydować o wywozie otrzymanego produktu wchodzącego w skład określonej grupy produktów i powstałego przy użyciu takiego materiału zwolnionego z cła;
 - (iii) dostaw pośrednich: ten podprogram obejmuje przypadki, w których dwóch producentów zamierza wspólnie wytwarzać jeden produkt przeznaczony na wywóz, dzieląc między siebie proces produkcji. Producent eksportujący, który wytwarza produkt pośredni, może dokonywać bezcłowego przywozu materiałów do produkcji oraz uzyskać na ten cel wsparcie w ramach AAS przeznaczone na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje produkcję i jest zobowiązany do wywozu produktu końcowego;
 - (iv) kategorii „uznanych za wywóz”: ten podprogram umożliwia głównemu kontrahentowi bezcłowy przywóz nakładów, które są wymagane przy produkcji towarów sprzedawanych jako „uznane za wywóz” kategoriom klientów wymienionych w pkt 8.2 lit. b)–f), lit. g), i) oraz j) FTP 09-14. Według rządu Indii sprzedaż „uznana za wywóz” odnosi się do tych transakcji, w których dostarczone towary nie opuszczają kraju. Szereg kategorii dostaw uznaje się za wywóz, pod warunkiem że towary zostały wyprodukowane w Indiach, np. dostawa towarów do jednostki zorientowanej na wywóz lub do przedsiębiorstwa znajdującego się w specjalnej strefie ekonomicznej („SSE”);
 - (v) programu „Advance Release Order”, („ARO”): posiadacz zezwolenia w ramach programu AAS zamierzający sprowadzać materiały do produkcji ze źródeł w swoim kraju zamiast przywozu bezpośredniego ma możliwość nabycia ich, korzystając z ARO. W takich przypadkach zezwolenia zaliczkowe poświadczą się jako ARO i przyznaje się je lokalnemu dostawcy przy dostawie wymienionych w nich towarów. Przyznanie ARO upoważnia lokalnego dostawcę do świadczeń z tytułu kategorii uznanych za wywóz zgodnie z pkt 8.3 FTP 09-14 (mianowicie AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, zwrotu za kategorie uznane za wywóz i zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego). W ramach mechanizmu ARO podatki i cła są zwracane dostawcy zamiast eksporterowi końcowemu w postaci zwrotu/refundacji ceł. Zwrot podatków/ceł można uzyskać zarówno w odniesieniu do materiałów do produkcji pozyskanych ze źródeł lokalnych, jak i tych pochodzących z przywozu;

- (vi) krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej): podprogram ten, podobnie jak ten wymieniony wyżej, obejmuje dostawy ze źródeł lokalnych na rzecz posiadacza zezwolenia zaliczkowego. Posiadacz zezwolenia zaliczkowego może zwrócić się do banku o otwarcie krajowej akredytywy na rzecz lokalnego dostawcy. W przypadku przywozu bezpośredniego zezwolenie zostanie zatwierdzone przez bank jedynie w odniesieniu do wartości i ilości towaru pochodzącego ze źródeł lokalnych, a nie z przywozu. Lokalny dostawca będzie uprawniony do świadczeń za kategorie uznane za wywóz zgodnie z pkt 8.3 FTP 09-14 (a mianowicie z AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, zwrotu za kategorie uznane za wywóz oraz zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego).
- (51) Ustalono, że współpracujący producent eksportujący otrzymał koncesje na mocy pierwszego podprogramu, a mianowicie programu AAS na wywóz fizyczny w ODP. W związku z tym nie ma potrzeby zastosowania środków wyrównawczych w odniesieniu do pozostałych niewykorzystanych podprogramów.
- (52) W celu umożliwienia przeprowadzenia kontroli przez władze Indii posiadacz zezwolenia zaliczkowego jest prawnie zobowiązany do prowadzenia „zgodnej z prawdą i odpowiedniej dokumentacji dotyczącej zużycia i wykorzystania towarów przywożonych bezcłowo/pozyskiwanych w kraju” we wskazanym formacie (rozdziały 4.26, 4.30 i załącznik 23 do HOP I 09-14), czyli rejestru rzeczywistego zużycia. Rejestr ten musi podlegać weryfikacji przez zewnętrznego biegłego rewidenta/księgowego kosztów i prac, który wydaje zaświadczenie stwierdzające, że określone rejestry i odpowiednia ewidencja zostały zbadane, a informacje dostarczone zgodnie z załącznikiem 23 są prawdziwe i poprawne pod każdym względem.
- (53) W odniesieniu do podprogramu, z którego korzystało przedsiębiorstwo objęte postępowaniem w ODP, tj. wywozu fizycznego, zarówno ulga przywózowa, jak i obowiązek wywozu są ustalane przez rząd Indii pod względem wielkości i wartości oraz są udokumentowane w treści zezwolenia. Ponadto w trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych w treści zezwolenia. Wielkość przywozu dozwolonego w ramach programu AAS ustala rząd Indii na podstawie standardowych norm nakładów i wyników (Standard Input Output Norms, „SION”), obejmujących większość produktów, w tym produkt objęty przeglądem.
- (54) Przywożone materiały do produkcji nie są zbywalne i muszą być wykorzystane do wytworzenia odpowiedniego produktu przeznaczonego na wywóz. Obowiązek wywozu musi być spełniony w określonych ramach czasowych od wydania zezwolenia (24 miesiące z możliwością dwukrotnego przedłużenia, każdorazowo o 6 miesięcy).
- (55) Jak wyjaśniono w motywie 26, w kwietniu 2015 r. w życie wszedł nowy dokument FTP. Co się tyczy zastosowania w praktyce, o którym mowa w motywach 50–54, jedyną zmianą wprowadzoną przez nowy dokument FTP jest skrócenie okresu objętego obowiązkiem wywozu z 24 miesięcy do 18 miesięcy. Należy ponadto zauważyć, że wszystkie zezwolenia, z jakich współpracujący producent eksportujący korzystał w ODP, w dalszym ciągu podlegały FTP 09-14, ponieważ zostały wydane przed kwietniem 2015 r.
- (56) W dochodzeniu ustalono, że określone przez władze Indii wymogi dotyczące kontroli nie były jeszcze przestrzegane ani nie zostały sprawdzone w praktyce.
- (57) Współpracujący producent eksportujący prowadził pewnego rodzaju rejestr produkcji i zużycia. Sprawdzenie, które materiały (włącznie z ich pochodzeniem) i w jakiej ilości zużyto do produkcji wywożonego produktu, nie było jednak możliwe. Zastosowany system uniemożliwiał zwłaszcza zidentyfikowanie jakiegokolwiek nadmiernego umorzenia i precyzyjne ustalenie jego wysokości.
- (58) Jeżeli chodzi o wymogi dotyczące kontroli, o których mowa w motywie 52, ustalono, że żadne z zezwoleń AAS wykorzystywanych przez przedsiębiorstwo nie znajdowało się na tym etapie cyklu życia, na którym wymagane byłoby przedłożenie organom załącznika 23. Jednocześnie stwierdzono jednak, że żadne rejestry prowadzone przez przedsiębiorstwa nie umożliwiłyby obliczenia nadmiernego umorzenia zgodnie z wymogiem przewidzianym w załączniku 23, przez co nie byłoby możliwe wydanie przez zewnętrznego biegłego rewidenta/księgowego kosztów i prac jakiegokolwiek zaświadczenia w przyszłości.
- (59) Co więcej, ustalono, że jedynie między 75 % a 85 % podstawowego surowca (kalcynowany koks naftowy, „CPC”) przywożonego bezcłowo w ramach AAS stało się fizycznie częścią GES, natomiast między 15 % a 25 % stało się częścią dwóch produktów ubocznych, tj. granulatu i miału. Stwierdzono ponadto, że przynajmniej część obu produktów ubocznych sprzedano na rynku krajowym i że nie istniał system umożliwiający pomiar rzeczywistych ilości przywiezionego bezcłowo CPC, które stały się częścią wywożonych lub sprzedawanych na rynku krajowym produktów ubocznych.
- (60) Podsumowując, uznaje się, że współpracujący eksporter nie był w stanie wykazać, iż odpowiednie postanowienia dokumentu FTP zostały spełnione.

3.4. Wnioski dotyczące programu AAS

- (61) Zwolnienie z ceł przywozowych stanowi subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, a mianowicie stanowi finansowy wkład rządu Indii, jako że zmniejsza wpływy z cła, które w przeciwnym wypadku byłoby należne, i przyznaje świadczenia eksporterowi objętemu dochodzeniem, gdyż poprawia jego płynność finansową.
- (62) Dodatkowo program „AAS – wywóz fizyczny” jest niewątpliwie prawnie uwarunkowany wynikami wywozu i w związku z tym uznaje się go za szczególny i stanowiący podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać świadczeń wynikających z tych programów.
- (63) Podprogramu zastosowanego w rozpatrywanym przypadku nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł czy system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on zasadom określonym w załączniku I lit. i), w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Rząd Indii nie zastosował skutecznie systemu weryfikacji ani procedury w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie materiały do produkcji zużyto do produkcji wywożonego produktu (pkt 4 załącznika II do rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu ceł za składniki zastępcze – część II pkt 2 załącznika III do rozporządzenia podstawowego). Uznaje się również, że same normy SION dotyczące produktu objętego przeglądem nie były wystarczająco precyzyjne i nie mogą same w sobie być uznane za system weryfikacji rzeczywistego zużycia, ponieważ struktura tych standardowych norm nie pozwala rządowi Indii zweryfikować z dostateczną dokładnością ilości nakładów zużytych w produkcji przeznaczonej na wywóz. Ponadto rząd Indii nie przeprowadził dalszego badania opartego na rzeczywiście wykorzystanych nakładach, mimo że badanie takie zwykle powinno się przeprowadzić w przypadku braku skutecznego systemu weryfikacji (pkt 5 załącznika II oraz część II pkt 3 załącznika III do rozporządzenia podstawowego).
- (64) Wymieniony podprogram stanowi zatem podstawę środków wyrównawczych.

3.5. Obliczanie kwoty subsydlum

- (65) Przy braku dopuszczalnych systemów zwrotu ceł czy systemów zwrotu ceł za składniki zastępcze świadczeniem stanowiącym podstawę środków wyrównawczych jest umorzenie należności celnych przywozowych, zwykle należnych przy przywozie materiałów do produkcji.
- (66) Mając na uwadze, że nie ma wiarygodnych dowodów wskazujących na odmienne okoliczności, kwotę subsydlum dla współpracującego producenta eksportującego obliczono na podstawie niepobranych należności celnych przywozowych (cło podstawowe i specjalne cło dodatkowe) za materiały przywożone w ramach podprogramu w ODP (licznik). Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego w przypadkach złożenia uzasadnionych roszczeń poniesione opłaty niezbędne do uzyskania subsydlum odjęto od kwoty subsydlum. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydlum została zestawiona z obrotami z wywozu produktu objętego przeglądem w ODP jako właściwym mianownikiem, ponieważ subsydlum uwarunkowane jest wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych lub transportowanych ilości.
- (67) Stopa subsydiowania współpracującego producenta eksportującego ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 0,30 %.

4. Program „Focus Market” („FMS”)

4.1. Podstawa prawna

- (68) Szczegółowy opis programu FMS zawarto w pkt 3.14 FTP 09-14 oraz w pkt 3.8 HOP I 09-14.

4.2. Kwalifikowalność

- (69) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.

4.3. Zastosowanie w praktyce

- (70) W ramach tego programu wywóz wszystkich produktów, obejmujący wywóz GES, do państw wymienionych w tabelach 1 i 2 w załączniku 37(C) do dokumentu HOP I 09-14 kwalifikuje się do objęcia kredytem celnym odpowiadającym 3 % wartości FOB. Od dnia 1 kwietnia 2011 r. wywóz wszystkich produktów do państw wymienionych w tabeli 3 w załączniku 37(C) („Special Focus Markets”) może być objęty kredytem celnym odpowiadającym 4 % wartości FOB. Niektóre rodzaje działalności wywozowej są wyłączone z programu, np. wywóz towarów przywiezionych lub przeładowanych, uznanych za wywóz, wywóz usług oraz obrót z wywozu podmiotów działających w specjalnych strefach ekonomicznych/jednostkach eksportowych.
- (71) Kredyty celne w ramach programu FMS są zbywalne bez ograniczeń i ważne w okresie 24 miesięcy od daty wydania odpowiedniego zaświadczenia o uprawnieniach do kredytu. Mogą być one wykorzystane do uiszczenia należności celnych z tytułu późniejszego przywozu dowolnych materiałów do produkcji lub towarów, w tym dóbr kapitałowych.
- (72) Zaświadczenie o uprawnieniach do kredytu jest wydawane w porcie, z którego dokonany został wywóz, po dokonaniu wywozu lub wysyłki towarów. Jeśli skarżący dostarczy władzom kopie całej odpowiedniej dokumentacji wywozowej (np. zamówień na wywóz, faktur, dokumentów przewozowych, zaświadczeń banku o uzyskaniu wpływów), rząd Indii nie może już decydować o przyznaniu kredytu celnego.
- (73) Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący uzyskał w ODP świadczenia w ramach FMS.

4.4. Wnioski dotyczące programu FMS

- (74) W ramach FPS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt celny w ramach FMS stanowi wkład finansowy rządu Indii, gdyż ostatecznie jest on wykorzystywany jako wyrównanie należności celnych przywozowych, tym samym zmniejszając wpływy rządu Indii z cła, które w przeciwnym przypadku byłoby należne. Ponadto kredyt celny w ramach FMS zapewnia świadczenia eksporterowi, gdyż poprawia jego płynność finansową.
- (75) Poza tym świadczenia w ramach programu FMS są prawnie uwarunkowane wynikami wywozu i tym samym uważa się je za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych, zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (76) Programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł czy system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w lit. i) załącznika I, w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego zużycia towarów przywożonych na zasadach bezcłowych w procesie produkcji, a kwoty przyznanego kredytu nie oblicza się w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich nakładów. Ponadto nie istnieje żaden system ani procedura służące potwierdzeniu, które nakłady (włącznie z ich ilością i pochodzeniem) są zużywane w procesie produkcji wywożonego produktu, i w konsekwencji czy miała miejsce nadmierna płatność ceł przywozowych w rozumieniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Eksporter kwalifikuje się do uzyskania świadczeń w ramach programu FMS niezależnie od tego, czy dokonuje przywozu jakichkolwiek materiałów do produkcji. Aby otrzymać świadczenia, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu towarów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych materiałów do produkcji pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywają wszystkie materiały do produkcji ze źródeł lokalnych i nie przywożą żadnych towarów, które można użyć jako takie nakłady, kwalifikują się do otrzymania świadczeń w ramach programu FMS. Ponadto eksporter może korzystać z kredytów celnych w ramach programu FMS w celu przywozu dóbr kapitałowych, choć dobra takie nie wchodzą w zakres dopuszczalnych systemów zwrotu ceł, jak wskazano w lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie są one zużywane do wytworzenia wywożonych produktów. Komisja zauważa ponadto, że rząd Indii nie przeprowadził dalszej oceny w oparciu o rzeczywiste nakłady i transakcje w celu stwierdzenia, czy miały miejsce nadpłaty.

4.5. Obliczanie kwoty subsydium

- (77) Mając na uwadze, że nie ma wiarygodnych dowodów wskazujących na odmienne okoliczności, kwotę subsydium stanowiących podstawę środków wyrównawczych obliczono na podstawie świadczeń przyznanых odbiorcy, które zgodnie z ustaleniami występowały w ODP, zaksięgowanych przez wnioskodawców na zasadzie rachunkowości memoriałowej jako dochód na etapie transakcji wywozowej. Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium (licznik) została zestawiona z obrotami z wywozu produktu objętego

przełędem w ODP jako włściwym mianownikiem, poniewa subydiom uwarunkowane jest wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywozonych lub transportowanych ilooci.

- (78) W związku z powyższym stopa subydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla wspópracującego producenta eksportującego wyniosła 0,13 %.

Wycofanie i zastąpienie programu FMS

- (79) W następstwie wejścia w życie w dniu 1 kwietnia 2015 r. dokumentu FTP 15-20 program FMS, wraz z czterema innymi programami, włączono do programu „Merchandise Export Incentive” („MEIS”), opisanego w motywach 83–100. Jak wyjaśniono w dokumencie zatytułowanym „Highlights of the Foreign Trade Policy 2015–2020” (¹), opublikowanym przez Dyrekcję Generalną ds. Handlu Zagranicznego rządu Indii: „W przeszłości funkcjonowało 5 różnych programów (Focus Product, Market Linked Focus Product, Focus Market, Agri. Infrastructure Incentive Scrip, VKGUY) przyznawania świadczeń za wywóz towarów obejmujących różne zezwolenia celne, charakteryzujące się różnymi warunkami (odpowiednie dla danego sektora lub tylko dla rzeczywistego użytkownika) związanyymi z ich wykorzystaniem. Obecnie wszystkie te programy połączone w jeden, a mianowicie »Merchandise Export from India« [...]”.
- (80) W dochodzeniu ustalono, że wspópracujący producent eksportujący zakończył korzystanie z programu FMS i przystąpił do programu MEIS niezwłocznie po wycofaniu programu FMS.
- (81) W świetle motywów 79 i 80 Komisja uważa, że udzielanie subydiowania w ramach programu FMS nie zostało przerwane, a subydiowania jedynie połączone i opatrzone inną nazwą, natomiast świadczenia wynikające z tego programu były w dalszym ciągu przyznawane na mocy nowego programu. Na tej podstawie uznaje się, że program FMS stanowi podstawę środków wyrównawczych do chwili jego wycofania.

5. Program „Merchandise Export from India” (MEIS)

5.1. Podstawa prawna

- (82) Szczegółowy opis programu MEIS zawarto w rozdziale 3 FTP 15-20 oraz w rozdziale 3 HOP I 15-20.
- (83) Program MEIS wszedł w życie w dniu 1 kwietnia 2015 r., tj. w trakcie ODP. Przypomina się, że, jak wyjaśniono w motywach 79–81, MEIS jest kontynuacją programu FMS i 4 innych programów (Focus Product Scheme, Market Linked Focus Product Scheme, Agricultural Infrastructure Incentive Scrip oraz VKGUY).

5.2. Kwalifikowalność

- (84) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.

5.3. Zastosowanie w praktyce

- (85) Kwalifikujące się przedsiębiorstwa mogą uzyskać świadczenia w ramach programu MEIS, wywoząc określone produkty do określonych państw, należących do następujących kategorii: grupa A („rynkı tradycyjne”, w tym wszystkie państwa członkowskie Unii), grupa B („rynkı wschodzące i docelowe”) i grupa C („inne rynki”). Państwa zaklasyfikowane do poszczególnych grup oraz wykaz produktów ze wskazaniem stawki świadczeń określono odpowiednio w tabeli 1 i tabeli 2 w załączniku 3B do dokumentu FTP 15-20.

(¹) <http://dgft.gov.in/exim/2000/highlight2015.pdf>

- (86) Świadczenie przyjmuje postać kredytu celnego w wysokości odpowiadającej odsetkowi wartości FOB wywozu. W przypadku GES odsetek ten wynosił 2 % dla wywozu do państw z grupy B i 0 % dla wywozu do państw z grup A i C w ODP. Niektóre rodzaje wywozu są wyłączone z programu, na przykład wywóz towarów przywiezionych lub przeladowanych, uznanych za wywóz, wywóz usług oraz obrót z wywozu podmiotów działających w specjalnych strefach ekonomicznych/jednostkach eksportowych.
- (87) Kredyty celne w ramach programu MEIS są zbywalne bez ograniczeń i zachowują ważność przez okres 18 miesięcy od daty przyznania. Można je wykorzystać na: (i) zapłatę należności celnych z tytułu przywozu dowolnych materiałów do produkcji lub towarów, w tym dóbr kapitałowych; (ii) zapłatę akcyzy od zamówienia krajowego na materiały do produkcji lub towary, w tym dobra kapitałowe, oraz płatności; (iii) zapłatę podatku od usług w odniesieniu do zamówień na usługi.
- (88) Wniosek o przyznanie świadczeń w ramach programu MEIS należy wypełnić w internecie na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Handlu Zagranicznego. Do wniosku internetowego należy dołączyć odpowiednią dokumentację (dokumenty przewozowe, zaświadczenie banku o uzyskaniu wpływów i list załadunkowy). Właściwy organ lokalny („OL”) rządu Indii przyznaje kredyt celny po weryfikacji tych dokumentów. Jeśli eksporter dostarczy odpowiednią dokumentację, organ lokalny nie może już decydować o przyznaniu kredytów celnych.
- (89) Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący uzyskał w ODP świadczenia w ramach programu MEIS.

5.4. Wnioski dotyczące programu MEIS

- (90) W ramach programu MEIS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt celny w ramach programu MEIS stanowi wkład finansowy rządu Indii, gdyż ostatecznie jest on wykorzystywany jako wyrównanie należności celnych przywozowych, tym samym zmniejszając wpływy rządu Indii z cła, które w przeciwnym przypadku byłoby należne. Ponadto kredyt celny w ramach programu MEIS zapewnia świadczenia eksporterowi, gdyż poprawia jego płynność finansową.
- (91) Poza tym świadczenia w ramach MEIS są prawnie uwarunkowane wynikami wywozu i tym samym uważa się je za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (92) Programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł czy system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w lit. i) załącznika I, w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego zużycia towarów przywożonych na zasadach bezcłowych w procesie produkcji, a kwoty przyznanego kredytu nie oblicza się w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich nakładów. Nie istnieje żaden system ani żadna procedura służące potwierdzeniu, które nakłady są zużywane w procesie produkcji wywożonego produktu lub czy miała miejsce nadmierna płatność należności celnych przywozowych w rozumieniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Eksporter kwalifikuje się do uzyskania świadczeń w ramach programu MEIS niezależnie od tego, czy dokonuje przywozu jakichkolwiek materiałów do produkcji. Aby otrzymać świadczenia, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu towarów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych materiałów do produkcji pochodził z przywozu. Stąd też do otrzymania świadczeń w ramach programu MEIS kwalifikują się nawet eksporterzy, którzy nabywają wszystkie materiały do produkcji ze źródeł lokalnych i nie przywożą żadnych towarów, które można użyć jako materiały do produkcji. Ponadto eksporter może korzystać z kredytów celnych w ramach programu MEIS w celu przywozu dóbr kapitałowych, choć dobra takie nie wchodzi w zakres dopuszczalnych systemów zwrotu ceł, jak wskazano w lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie są one zużywane do wytworzenia wywożonych produktów. Rząd Indii nie przeprowadził ponadto dalszej oceny w oparciu o rzeczywiste nakłady i transakcje w celu stwierdzenia, czy miały miejsce nadpłaty.
- (93) Wywóz do Unii Europejskiej nie kwalifikował się bezpośrednio do programu MEIS w ODP, jako że państwa członkowskie UE należą do grupy A, która w tym okresie nie była objęta świadczeniami w ramach MEIS. Na tej podstawie rząd Indii twierdził, że nie należy uznawać programu MEIS za stanowiący podstawę środków wyrównawczych. Kredyty celne w ramach programu MEIS wynikające z wywozu GES do państw trzecich są jednak zbywalne bez ograniczeń i mogą być wykorzystane jako wyrównanie należności celnych przywozowych od materiałów do produkcji, które stały się częścią produktu objętego przeglądem, nawet jeśli jest on wywożony do Unii. Z tego względu uznano, że program MEIS zapewniał świadczenia w odniesieniu do wywozu GES w ujęciu ogólnym, w tym wywozu do Unii, i na tej podstawie argument ten został odrzucony.

- (94) Po ujawnieniu ustaleń rząd Indii powtórzył swój argument, wskazujący, że skoro jedynie wywóz do państw trzecich spoza UE był bezpośrednio kwalifikowalny do uzyskania świadczeń w ramach MEIS w ODP, program ten nie może być uznany za stanowiący podstawę środków wyrównawczych. Rząd Indii nie przedstawił jednak nowych argumentów, które mogłyby podważyć ustalenia zawarte w motywie 93, a w szczególności fakt, że kredyty celne uzyskane z wywozu GES do państw trzecich są zbywalne bez ograniczeń i mogą zostać wykorzystane na wyrównanie należności celnych przywózowych od materiałów do produkcji, które stały się częścią produktu objętego przeglądem, w przypadku gdy jest on wywożony do Unii. Argument ten został zatem odrzucony.

5.5. Obliczanie kwoty subsydium

- (95) Kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych obliczono na podstawie świadczeń przyznanych odbiorcy, które zgodnie z ustaleniami występowały w ODP, zaksięgowanych przez wnioskodawców na zasadzie rachunkowości memoriałowej jako dochód na etapie transakcji wywozowej.
- (96) Ustalono, że chociaż program MEIS i jego poprzednik, program FMS, obowiązywały jednocześnie przez sześć miesięcy (pierwsza połowa ODP w przypadku programu FMS i druga połowa ODP w przypadku programu MEIS), kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych przyznanych w ramach MEIS była trzykrotnie wyższa od kwoty, którą uzyskano w ramach programu FMS.
- (97) W ujawnieniu ustaleń Komisja zestawiała, zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego, tę kwotę subsydium (licznik) z obrotami z wywozu produktu objętego przeglądem w ODP jako właściwym mianownikiem, ponieważ subsydium uwarunkowane jest wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych lub transportowanych ilości.
- (98) Rząd Indii twierdził, że metoda obliczania opisana w motywie 97 stosowana przez Komisję spowodowała podwójne naliczenie świadczeń w ramach MEIS – raz w odniesieniu do wywozu do krajów kwalifikujących się bezpośrednio do MEIS i drugi raz w odniesieniu do globalnego wywozu (w tym wywozu do Unii). Z uwagi jednak na fakt, że metoda obliczania opisana w motywie 97 polega na podzieleniu świadczeń przyznanych w odniesieniu do całego wywozu wyłącznie przez obrót z wywozu (w tym wywozu do Unii) nie nastąpiło podwójne liczenie świadczeń. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (99) W każdym razie, w kontekście niniejszego przeglądu wygaśnięcia nie ma konieczności ustalenia dokładnej stopy subsydiowania w ramach MEIS, ponieważ istnieją wystarczające dowody kontynuacji subsydiowania w świetle ustaleń poczynionych w odniesieniu do pozostałych programów objętych dochodzeniem. W związku z tym konieczne jest jedynie ustalenie, że świadczenia przyznane w ramach FMS były w dalszym ciągu przyznawane w ramach MEIS, ponieważ MEIS jest kontynuacją programu FMS, jak ustalono w motywach 79–81. W tym celu Komisja ponownie obliczyła stopę subsydiowania według najbardziej ostrożnych założeń, stosując najwyższy dostępny mianownik, tj. łączny obrót z GES. Na tej podstawie stopa subsydiowania obliczona w odniesieniu do tego programu dotyczącego współpracującego producenta eksportującego wyniosła 0,31 %. Stopa ta stanowi dolną granicę stopy subsydiowania w ODP.
- (100) Należy zauważyć, że prognozuje się, iż stopa subsydiowania w ramach tego programu znacznie wzrośnie po ODP, ponieważ na mocy zawiadomienia publicznego nr 44/2015-2020 z dnia 29 października 2015 r. rząd Indii objął świadczeniami w wysokości 2 % również grupy A i C, tym samym rozszerzając zasięg programu MEIS na rynki wszystkich krajów, zwłaszcza państw członkowskich UE. Ta zmiana doprowadzi do zwiększenia poziomu subsydiowania w porównaniu z poziomem, jaki odnotowano w ODP. Z uwagi na to, że o przyznanie świadczeń w ramach programu MEIS można co do zasady wnioskować w odniesieniu do każdego wywozu, oczekuje się, że stopa subsydiowania w przypadku tego programu znacznie wzrośnie i osiągnie poziom 2 %.

6. Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”)

6.1. Podstawa prawna

- (101) Szczegółowy opis programu zawarto w rozdziale 5 dokumentu FTP 09-14 i dokumentu FTP 15-20 oraz w rozdziale 5 HOP I 09-14 i HOP I 15-20.

6.2. Kwalifikowalność

- (102) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksportujący oraz eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z producentami pomocniczymi i dostawcami usług.

6.3. Zastosowanie w praktyce

- (103) Pod warunkiem spełnienia obowiązku wywozu przedsiębiorstwo może dokonywać przywozu dóbr kapitałowych według obniżonej stawki celnej. Obowiązek wywozu jest zobowiązaniem do wywozu towarów o minimalnej wartości odpowiadającej, w zależności od wybranego podprogramu, sześć- lub ośmiokrotności kwoty zaoszczędzonego cła. W tym celu rząd Indii wystawia zezwolenie w ramach programu EPCGS po otrzymaniu stosownego wniosku i uiszczeniu opłaty. W programie przewidziano obniżoną stawkę celną przywózową wynoszącą 3 %, która ma zastosowanie do wszystkich dóbr kapitałowych przywożonych w ramach tego programu. Aby obowiązek wywozu został spełniony, przywożone dobra kapitałowe muszą zostać wykorzystane do wyprodukowania w danym okresie określonej ilości towarów przeznaczonych na wywóz. W ramach programu EPCGS dobra kapitałowe można również przywozić ze stawką celną wynoszącą 0 %, ale okres na wypełnienie obowiązku wywozu jest w tym przypadku krótszy.
- (104) Posiadacze zezwolenia w ramach programu EPCGS mogą również zaopatrzyć się w dobra kapitałowe lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr kapitałowych może sam skorzystać z bezcłowego przywozu komponentów potrzebnych do produkcji takich dóbr kapitałowych. Lokalny producent może również wystąpić o wypłatę świadczeń za kategorie uznane za wywóz w odniesieniu do dostarczenia dóbr kapitałowych posiadaczowi zezwolenia w ramach programu EPCGS.
- (105) Podobnie jak w dochodzeniu pierwotnym stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący nadal otrzymywał świadczenia w ramach EPCGS podczas ODP.

6.4. Wnioski dotyczące programu EPCGS

- (106) W ramach programu EPCGS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Redukcja ceł stanowi finansowy wkład rządu Indii, jako że ulga ta zmniejsza wpływ rządu Indii z cła, które w innym przypadku byłoby należne. Dodatkowo obniżenie cła przynosi korzyść eksporterowi, gdyż w ten sposób zaoszczędzona na przywozie kwota poprawia płynność przedsiębiorstwa.
- (107) Ponadto prawo do skorzystania z programu EPCGS jest uwarunkowane wynikami wywozu, gdyż nie można uzyskać takich zezwoleń bez podjęcia przez przedsiębiorstwo zobowiązania do wywozu. Program ten uznaje się zatem za szczególnie i stanowiący podstawę środków wyrównawczych w myśl art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (108) Programu EPCGS nie można zatem uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł czy system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra kapitałowe nie wchodzi w zakres takich dopuszczalnych systemów, jak określono w lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały one zużyte do wytworzenia wywożonych produktów.

6.5. Obliczanie kwoty subsydium

- (109) Kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych obliczono, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconych należności celnych od przywiezionych dóbr kapitałowych, rozłożonych na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji dla takiej kategorii dóbr inwestycyjnych w branży objętej postępowaniem. Tak obliczoną kwotę, którą można przyporządkować do ODP, dostosowano poprzez dodanie odsetek z tego okresu w celu odzwierciedlenia pełnej wartości pieniądza w czasie. Uznano, że komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach w ODP była właściwa do tego celu.
- (110) Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium została zestawiona z odpowiednią kwotą obrotów z wywozu uzyskanych w ODP jako właściwym mianownikiem, ponieważ subsydia uwarunkowane jest wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.

- (111) W związku z powyższym stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla współpracującego producenta eksportującego wyniosła 0,27 %.
- (112) Po ujawnieniu informacji współpracujący producent eksportujący twierdził, że w celu obliczenia stopy subsydiowania w ramach tego programu kwotę subsydium należało zestawzić z łącznymi obrotami przedsiębiorstwa, w tym zarówno wywozem, jak i sprzedażą krajową, a nie tylko z obrotami z wywozu. Uzasadnił on swoje twierdzenie faktem, że urzędnicy korzystające z subsydiowania w ramach EPCGS mogą również zostać użyte do wytwarzania produktów sprzedawanych na rynku krajowym oraz odniósł się do art. F lit. b) pkt 2 wytycznych w sprawie obliczania kwoty subsydium w ramach dochodzeń w sprawie ceł wyrównawczych ⁽¹⁾ (zwanymi dalej „wytycznymi”), który zawiera instrukcje dotyczące obliczania stopy subsydiowania dla subsydiów niebędących subsydiami wywozowymi. Niemniej jednak możliwość wytwarzania GES sprzedawanych na rynku krajowym przy użyciu urządzeń przywożonych w ramach EPCGS nie kwestionuje zakwalifikowania tego programu jako subsydium wywozowe, ponieważ, jak wyjaśniono w motywach 103 i 107, to subsydium jest prawnie uwarunkowane wynikami wywozu. W związku z tym art. F lit. b) pkt 2 wytycznych, który dotyczy subsydiów niebędących subsydiami wywozowymi, nie miał zastosowania do obliczania EPCGS i argument ten został odrzucony. Ponadto należy przypomnieć, że metoda obliczania stosowana wobec EPCGS w obecnym postępowaniu jest taka sama jak metoda stosowana w innych postępowaniach dotyczących GES pochodzących z Indii, tj. dochodzeniu pierwotnym (zob. motyw 57 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1008/2004 ⁽²⁾), częściowym przeglądzie okresowym (zob. motyw 54 rozporządzenia (WE) nr 1354/2008) i w pierwszym przeglądzie wygaśnięcia (zob. motyw 47 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1185/2010).

7. Program „Export Credit” („ECS”)

- (113) Wnioskodawcy podnieśli, że w ramach programu ECS Indyjski Bank Rezerw („RBI”) narzucał maksymalny pułap stóp procentowych stosowanych do kredytów celnych udzielanych przez banki. Ten pułap został rzekomo ustalony jako referencyjna stopa dyskontowa banku minus 2,5 %.
- (114) Ustalono jednak, że maksymalny pułap stóp procentowych narzucony bankom w przypadku kredytów eksportowych w INR został wycofany z dniem 1 lipca 2010 r. w drodze Okólnika głównego DBOD RBI nr DIR (Exp.) BC 06/04.02.002/2010-11, natomiast maksymalny pułap stóp procentowych narzucony bankom w odniesieniu do kredytów eksportowych w walutach obcych został wycofany z dniem 5 maja 2012 r. w drodze Okólnika głównego DBOD nr DIR(Exp.) BC 04/04.02.002/2011-2012, z wyjątkiem określonej niewielkiej liczby sektorów przemysłu. GES nie ujęto w wykazie wyjątków i z tego względu zgodnie z obowiązującą podstawą prawną program ECS nie był dostępny dla producentów GES w ODP.
- (115) W dochodzeniu potwierdzono, że rzeczywiste stawki, z jakich współpracujący producent eksportujący korzystał w odniesieniu do swoich kredytów, były równe stawkom podstawowym odnośnych banków przyznających te kredyty lub tylko nieznacznie od nich odbiegały. Jako że nic nie wskazywało również, że RBI ustalał stawkę podstawową banków, stwierdzono, że banki ustaliły oprocentowanie kredytów eksportowych według swojego uznania.
- (116) Należy zauważyć, że wkrótce po zakończeniu ODP RBI ogłosił w Okólniku głównym DBR.Dir.BC.No.62/04.02.001/2015-16 z dnia 4 grudnia 2015 r. wprowadzenie nowego programu, a mianowicie „Interest Equalisation Scheme on Pre and Post Shipment Rupee Export Credit”. Program ten jest dostępny w przypadku wywozu szerokiej gamy produktów, w tym GES, niezależnie od wielkości producenta eksportującego, oraz do wywozu realizowanego przez małe i średnie przedsiębiorstwa. Na tej podstawie nie można wykluczyć, że współpracujący producent eksportujący zaczął korzystać z tego programu lub że skorzysta z niego w przyszłości. Uzyskane świadczenia, jeżeli takie będą, otrzyma jednak po zakończeniu ODP.
- (117) W związku z powyższym w ramach niniejszego przeglądu wygaśnięcia Komisja nie uważa za konieczne dokonać ustaleń w odniesieniu do tego programu.

8. Program „Electricity Duty Exemption” („EDES”)

- (118) W ramach swojej polityki wspomagania przemysłu z 2004 r. stan Madhya Pradesh udziela zwolnienia z podatków od energii elektrycznej przedsiębiorstwom przemysłowym, które inwestują w wytwarzanie energii elektrycznej na własne potrzeby.

⁽¹⁾ Dz.U. C 394 z 17.12.1998, s. 6.

⁽²⁾ Rozporządzenia Komisji (WE) nr 1008/2004 z dnia 19 maja 2004 r. nakładającego tymczasowe cło antysubsydyjne przy imporcie systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. L 183 z 20.5.2004, s. 35).

8.1. Podstawa prawna

- (119) Opis programu zwolnień z podatków od energii elektrycznej rządu stanu Madhya Pradesh zawarto w ustawie o podatku za energię elektryczną z 1949 r., część 3-B.

8.2. Kwalifikowalność

- (120) Do skorzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent, który zainwestuje pewną część kapitału w budowę elektrowni w stanie Madhya Pradesh.

8.3. Zastosowanie w praktyce

- (121) Zgodnie z zawiadomieniem rządu stanu Madhya Pradesh nr 5691-XIII-2004 z dnia 29 września 2004 r. przedsiębiorstwa lub osoby fizyczne inwestujące w nowe elektrownie na potrzeby własnych o całkowitej mocy przekraczającej 10 kW mogą się ubiegać o poświadczenie zwolnienia z podatków od energii elektrycznej wystawiane przez odpowiedni urząd energetyczny stanu Madhya Pradesh. Zwolnienie przysługuje jedynie w przypadku energii elektrycznej wytwarzanej na potrzeby własne, i to wyłącznie w przypadkach, gdy nowa elektrownia na potrzeby własnych nie zastępuje elektrowni używanej uprzednio. Zwolnienie takie przyznaje się na pięć lat.
- (122) Na mocy zawiadomienia nr 3023/F-4/3/13/03 z dnia 5 kwietnia 2005 r. rząd stanu Madhya Pradesh zastosował zwolnienie w odniesieniu do pierwszej elektrowni wybudowanej przez współpracującego producenta eksportującego („elektrownia o mocy 30 MW”), które to zwolnienie obejmowało okres 10 lat i zaczęło obowiązywać z dniem 6 kwietnia 2005 r. Należy zauważyć, że zawiadomienie to miało zastosowanie wyłącznie do współpracującego producenta eksportującego i z tego względu stanowiło odstępstwo od ogólnego okresu zwolnienia obejmującego 5 lat, o którym mowa w zawiadomieniu nr 5691-XIII-2004. Z powyższego wynika, że ta zachęta nie jest konsekwentnie przyznawana zgodnie z kryteriami wyraźnie określonymi w przepisach ustawowych lub wykonawczych.
- (123) Na mocy zawiadomienia nr 4328-XIII-2006 z dnia 21 lipca 2006 r. rząd stanu Madhya Pradesh wprowadził odmienne okresy zwolnienia, wynoszące 5, 7 i 10 lat, stosowane w zależności od wartości inwestycyjnej elektrowni objętej subsydiowaniem.
- (124) Z pisma rządu stanu Madhya Pradesh z dnia 4 lutego 2015 r. wynika, że w odniesieniu do drugiej elektrowni współpracującego producenta eksportującego („elektrownia o mocy 33 MW”) przyznano siedmioletni okres zwolnienia, obowiązujący od 10 czerwca 2009 r. do 9 czerwca 2016 r.

8.4. Wnioski w sprawie programu EDES

- (125) Kwotę subsydium obliczono, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconej opłaty za energię elektryczną zakupioną w ODP (licznik) oraz całkowitego obrotu przedsiębiorstwa ze sprzedaży (mianownik), gdyż zastosowanie programu EDES nie jest uwarunkowane wynikami wywozu, podobnie jak zużycie energii elektrycznej nie było ograniczone do wytwarzania produktu objętego przeglądem.
- (126) W związku z powyższym stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla współpracującego producenta eksportującego wyniosła około 2 %.
- (127) Niemniej jednak w kwietniu 2015 r. (tj. w ODP) elektrownia o mocy 30 MW obsługiwana przez współpracującego producenta eksportującego przestała się kwalifikować do objęcia programem EDES zgodnie z zawiadomieniem nr 3023/F-4/3/13/03, o którym mowa w motywie 122. W dochodzeniu potwierdzono, że po upływie tej daty współpracujący producent eksportujący nie skorzystał ze zwolnienia z cła w odniesieniu do tej elektrowni.
- (128) Co się tyczy elektrowni o mocy 33 MW, okres kwalifikowalności upływał w czerwcu 2016 r., jak wyjaśniono w motywie 124. Jako że wizytę weryfikacyjną przeprowadzono również w czerwcu 2016 r., nie było możliwe stwierdzenie na miejscu, czy po tej dacie rzeczywiście zaprzestano przekazywania świadczeń. Niemniej jednak jako że można było zweryfikować wygaśnięcie świadczeń w odniesieniu do elektrowni o mocy 30 MW, nie ma rzeczywistych podstaw do zakwestionowania terminowego wygaśnięcia świadczeń również w przypadku elektrowni o mocy 33 MW.
- (129) W związku z zakończeniem przyznawania świadczeń w ramach tego programu Komisja uznała, że producent eksportujący zaprzestał korzystania z tego programu. W każdym razie, w ramach niniejszego przeglądu wygaśnięcia Komisja nie uważa za konieczne dokonać ustaleń w odniesieniu do tego programu, ponieważ, jak stwierdzono wcześniej, istnieją wystarczające dowody umożliwiające stwierdzenie kontynuacji subsydiowania na podstawie programów, w odniesieniu do których Komisja dokonuje ustaleń.

9. Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych

- (130) Kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, wyrażone *ad valorem*, dla współpracującego producenta eksportującego przedstawiały się następująco:

Tabela 1

PROGRAMY	DDS	AAS	FMS	MEIS	EPCGS	Ogółem
HEG Limited (%)	2,02	0,30	0,13	0,31	0,27	3,03

- (131) Całkowita kwota subsydiów przekracza próg *de minimis* wskazany w art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (132) Z informacji przekazanych przez rząd Indii wynika, że niewspółpracujący producent eksportujący, przedsiębiorstwo Graphite India Limited („GIL”), nie skorzystał z żadnego z pięciu programów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, w ramach których zgodnie z ustaleniami świadczenia uzyskiwało przedsiębiorstwo HEG, co uzasadniono następującymi twierdzeniami:
- w ODP nie przyznano kredytu celnego w odniesieniu do wywozu do Unii;
 - program FMS został zakończony w ODP i nie będzie zapewniał producentom eksportującym świadczeń w przyszłości;
 - co się tyczy GES, program MEIS nie był dostępny w przypadku wywozu do Unii realizowanego w ODP;
 - przedsiębiorstwu GIL nie udzielono w ODP żadnych zezwoleń w ramach AAS ani EPCGS.
- (133) Twierdzenia te należy jednak odrzucić z poniższych powodów:
- Nawet jeśli przedsiębiorstwo GIL nie otrzymało kredytów celnych w ramach programu DDS w odniesieniu do realizowanego przez nie wywozu do Unii, w dalszym ciągu nie uzasadniałoby to stwierdzenia, że nie otrzymywało świadczeń w ramach tego programu. Stopa subsydiowania w ramach DDS obliczana jest na podstawie całkowitego wywozu realizowanego przez przedsiębiorstwo, co obejmuje również wywóz do innych państw trzecich.
 - W drodze dochodzenia potwierdzono wprawdzie, że program FMS został zakończony w ODP, ustalono jednak także, jak opisano w motywach 79–81, że świadczenia, jakie były przekazywane w ramach tego programu zanim został on wycofany, były nadal przekazywane w ramach nowego programu MEIS, który wszedł w życie niezwłocznie po zakończeniu programu FMS.
 - Jak wyjaśniono w motywie 93, sam fakt, że wywóz do Unii nie kwalifikuje się bezpośrednio do uzyskania kredytów celnych w ramach programu MEIS, nie uzasadnia stwierdzenia, że producent eksportujący nie uzyskuje świadczeń w ramach programu MEIS w odniesieniu do swojej działalności wywozowej lub produkcyjnej w ujęciu ogólnym. Kredyty celne w ramach MEIS uzyskane na podstawie wywozu GES do państw trzecich są zbywalne bez ograniczeń i mogą zostać wykorzystane na wyrównanie należności celnych przywozowych od materiałów do produkcji, które stały się częścią produktu objętego przeglądem, nawet jeśli jest on wywożony do Unii. Z tego względu uznaje się, że te kredyty celne wiążą się z przekazaniem świadczeń w odniesieniu do wywozu GES oraz produkcji GIL w ujęciu ogólnym, włącznie z wywozem do Unii.
 - Nawet jeśli przedsiębiorstwo GIL nie uzyskało zezwoleń w ramach AAS lub EPCGS w ODP, nie uzasadnia to stwierdzenia, że przedsiębiorstwo to nie uzyskiwało świadczeń w ramach tych programów. Przedsiębiorstwo GIL mogło skorzystać z odpowiednich programów, posługując się zezwoleniami udzielonymi przed ODP. W tym kontekście warto zauważyć, że chociaż współpracujący producent eksportujący nie uzyskał w ODP żadnego nowego zezwolenia w ramach AAS ani EPCGS, uznano, że uzyskiwał świadczenia w ramach obu programów, korzystając z zezwoleń udzielonych przed ODP.
- (134) Z wniosku o dokonanie przeglądu wynika, że przedsiębiorstwo GIL uzyskało świadczenia w ramach tych samych programów stanowiących podstawę środków wyrównawczych co współpracujący producent eksportujący. Żadne dostępne informacje nie wskazują, że miałyby być inaczej. W istocie w toku obecnego dochodzenia wykazano, że te dwa programy, z których korzystał GIL i które zostały objęte środkami wyrównawczymi w ramach pierwotnego dochodzenia (DDS i EPCGS), nadal funkcjonują i przynoszą korzyści współpracującemu eksporterowi. Na podstawie tych dostępnych faktów oraz zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego stwierdzono, że w ODP subsydiowanie na poziomie krajowym było w dalszym ciągu prowadzone.

10. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania

- (135) Ustalono, że współpracujący producent eksportujący w ODP nadal korzystał z subsydiowania stanowiącego podstawę środków wyrównawczych, przyznanego przez władze indyjskie. W motywie 134 ustalono, że subsydiowanie kontynuowano również na szczeblu krajowym.
- (136) Programy subsydiowania stanowiące podstawę środków wyrównawczych są źródłem przyznawanych okresowo świadczeń i nic nie wskazuje na to (poza programem FMS, który został natychmiast zastąpiony programem MEIS), aby te programy miały w najbliższej przyszłości zostać stopniowo zniesione lub aby współpracujący producent eksportujący miał przestać otrzymywać świadczenia w ramach tych programów. Wręcz przeciwnie, wspomniane programy zostały w ODP odnowione w ramach polityki Foreign Trade Policy 2015–2020, która będzie obowiązywać do marca 2020 r. Należy ponadto przypomnieć, że po zakończeniu ODP (i) stopa subsydiowania w ramach programu MEIS zwiększyła się, jak określono w motywach 96 i 100 oraz (ii) ponownie aktywowano subsydiowanie programu kredytów eksportowych, co ustalono w motywie 116. Ponadto każdy eksporter jest uprawniony do korzystania z kilku programów subsydiowania.
- (137) Zbadano również, czy w przypadku zniesienia środków wywóz do Unii byłby dokonywany w znacznych ilościach. W tym celu przeanalizowano następujące czynniki: moce produkcyjne oraz wolne moce w Indiach, wywóz z Indii do innych państw trzecich oraz atrakcyjność rynku unijnego.
- (138) Jak wspomniano w motywie 30, nawiązano współpracę tylko z jednym producentem eksportującym z Indii, który reprezentował jedynie połowę łącznej mocy produkcyjnej w Indiach. Ustalenia przedstawione w poniższych sekcjach oparto zatem na dostępnych faktach, zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego. W tym kontekście Komisja wykorzystała informacje przekazane przez współpracującego producenta eksportującego, wnioski o dokonanie przeglądu wygaśnięcia, bazę danych ONZ, statystyki Dyrekcji Generalnej ds. Danych handlowych i Statystyk (Directorate General of Commercial Intelligence and Statistics – „DGCIIS”) dostarczone przez rząd Indii oraz publicznie dostępne informacje.

10.1. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne

- (139) Z publicznych informacji finansowych i zweryfikowanych danych pochodzących od współpracującego producenta eksportującego, HEG⁽¹⁾ ⁽²⁾, wynika, że po poprzednim przeglądzie wygaśnięcia, o którym mowa w motywie 4, obaj indyjscy producenci zwiększyli swoje moce produkcyjne o 27 %. Pod koniec ODP całkowite moce produkcyjne w Indiach wynosiły 160 000 ton rocznie i były w równych częściach udziałem tych dwóch producentów ⁽³⁾. W toku dochodzenia ujawniono ponadto, że indyjscy producenci eksportujący prawdopodobnie ponownie zwiększą swoje moce produkcyjne w przypadku wzrostu popytu ⁽⁴⁾.
- (140) W ODP wielkość produkcji tych dwóch indyjskich producentów wynosiła między 110 000 a 120 000 ton. Na podstawie powyższych ustaleń całkowite wolne moce produkcyjne w Indiach oszacowano na 40 000–50 000 ton, co odpowiada 29–36 % unijnej konsumpcji w ODP.
- (141) Wzrost mocy produkcyjnych miał miejsce równoległe do spadku konsumpcji GES w Indiach i na całym świecie. GES są przede wszystkim wykorzystywane w przemyśle stali elektrotechnicznej, w szczególności są one stosowane w stalowniach do topienia złomu stalowego. Rozwój konsumpcji GES jest więc związany z rozwojem produkcji stali elektrycznej i podlega podobnym trendom. W dochodzeniu ustalono, że między 2012 r. a ODP ⁽⁵⁾ w Indiach i na świecie odnotowano spadek produkcji stali elektrotechnicznej, natomiast moce produkcyjne w zakresie GES w Indiach wzrosły.
- (142) Pod koniec listopada 2014 r. władze Indii wprowadziły środki antydumpingowe na przywóz GES z Chin ⁽⁶⁾. Oczekuje się, że indyjscy producenci zwiększą swój udział w rynku krajowym.

⁽¹⁾ http://www.google.be/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwiqt6H2u9_QAhWEzRoKHYUwBVEQFggfMAA&url=http%3A%2F%2Fheg ltd.com%2Fwebmaster%2FDownloadFile.aspx%3F%3D.%2Fuploads%2FFinance%2F70Results_Release.pdf&usq=AFQjCNGMpUymLm4BNOjIMmOLLDgwSGgcDw

⁽²⁾ http://content.icidirect.com/mailimages/IDirect_GraphiteIndia_Q1FY16.pdf

⁽³⁾ <http://heg ltd.com/> i <http://www.graphiteindia.com/>

⁽⁴⁾ <http://heg ltd.com/WEBMASTER/DownloadFile.aspx?D=../Uploads/Newsletter/News9.pdf>

⁽⁵⁾ <https://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>

⁽⁶⁾ http://www.dgtr.gov.in/sites/default/files/adfin_Graphite_Electrodes_diameters_ChinaPR.pdf

10.2. Wywóz do państw trzecich

- (143) Na podstawie dostępnych publicznie sprawozdań finansowych stwierdzono, że obaj indyjscy producenci eksportujący byli zorientowani na wywóz ⁽¹⁾ ⁽²⁾, wywożąc w ODP około 60 % swojej całkowitej produkcji.
- (144) Unia jest nadal ważnym rynkiem eksportowym dla współpracującego producenta eksportującego HEG pomimo obowiązujących środków. Wywóz HEG wynosił między 10 % a 17 % jego łącznej sprzedaży pod względem wartości i od 10 % do 20 % pod względem wielkości w ODP. Niewspółpracujące indyjskie przedsiębiorstwo GIL wywoziło bardzo niewielkie ilości do Unii w ODP. Sytuację tę należy jednak postrzegać w powiązaniu z clam antydumpingowymi i wyrównawczymi obowiązującymi w odniesieniu do GIL (łącznie 15,7 %) w porównaniu do HEG (łącznie 7 %).
- (145) Z braku jakichkolwiek innych bardziej wiarygodnych źródeł służących ustaleniu wielkości wywozu z Indii do innych państw trzecich, wykorzystano bazę danych Organizacji Narodów Zjednoczonych. Zgodnie z tą bazą danych wywóz do innych państw trzecich wzrósł między 2012 r. a 2013 r. o 43 %, a następnie spadł w 2014 r. i 2015 r. o 38 % w porównaniu z 2013 r. Ogólna wielkość wywozu zmniejszyła się między 2012 r. i ODP (o 10 %). Głównymi miejscami przeznaczenia indyjskiego wywozu w 2015 r. były USA, Arabia Saudyjska, Iran, Turcja, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Republika Korei i Egipt. W latach 2012–2015 zwiększył się indyjski wywóz do niektórych z tych miejsc przeznaczenia (takich jak Arabia Saudyjska, Zjednoczone Emiraty Arabskie, USA), natomiast w przypadku innych miejsc (Iran, Turcja, Republika Korei, Egipt) zmniejszył się, a całkowity spadek wyniósł 9 %.
- (146) Podczas gdy w 2012 r. Rosja była trzecim co do wielkości rynkiem eksportowym dla producentów z Indii, po tym jak państwo to nałożyło cło *ad valorem* na przywóz GES z Indii wynoszące od 16,04 % do 32,83 % w grudniu 2012 r. ⁽³⁾, wywóz z Indii do Rosji zmniejszył się z 4 415 ton do 638 ton w 2015 r., co stanowi spadek o 86 %.
- (147) Informacje dotyczące wielkości wywozu dostępne w bazie danych ONZ mogły zostać zweryfikowane względem statystyk DGCIS, co doprowadziło do odnotowania podobnych tendencji, jak w przypadku tendencji zaobserwowanych w bazie danych ONZ.
- (148) Ponadto wielkość wywozu współpracującego producenta eksportującego HEG do innych państw trzecich również charakteryzowała się podobnymi tendencjami, tj. nastąpił wzrost wielkości wywozu do innych państw trzecich w okresie od 2012 do 2013 r., a następnie odnotowano spadek w okresie od 2014 r. do ODP z ogólną tendencją spadkową w okresie badanym. Należy zauważyć, że mimo tego spadku wielkości wywozu, wywóz w ODP utrzymywał się ogólnie na wysokim poziomie wynoszącym między 20 000 ton a 30 000 ton.
- (149) W odniesieniu do ceny eksportowej, na podstawie bazy danych Organizacji Narodów Zjednoczonych w dochodzeniu wykazano, że indyjskie ceny wywozu do niektórych państw, takich jak USA i Republika Korei, które były średnio niższe niż ceny w UE w latach 2012–2014, wzrosły w 2015 r. i kształtowały się prawie na tym samym poziomie, co ceny w UE. Ponadto indyjskie ceny eksportowe do innych państw, takich jak np. Arabia Saudyjska, które były niższe niż ceny w UE między 2012 r. i 2014 r., wzrosły i kształtowały się na wyższym poziomie niż ceny w UE w 2015 r. Co więcej indyjskie ceny eksportowe do innych państw, takich jak np. Turcja, w dalszym ciągu były niższe od cen na rynku unijnym w całym okresie badanym. Należy jednak zauważyć, że ceny zawarte w tej bazie danych nie zawierają rozróżnienia między rodzajami produktów, a w konsekwencji wiarygodność porównania cen na tej podstawie jest ograniczona.
- (150) Analiza informacji na temat cen eksportowych stosowanych na rynkach innych państw trzecich przez współpracujących producentów eksportujących wykazała, że w 2012 i 2014 r. średnie ceny na rynku unijnym były wyższe niż średnie ceny HEG stosowane na rynkach innych państw trzecich (po korekcie do okresu obejmującego rok kalendarzowy, ponieważ dane były dostarczane w oparciu o rok obrotowy), natomiast w ODP średnie ceny na rynku unijnym były niższe niż średnie ceny HEG stosowane na rynkach innych państw trzecich.
- (151) Nie były dostępne żadne inne dane w celu ustalenia dokładnego poziomu cen stosowanych przez indyjskich producentów eksportujących na rynkach innych państw trzecich.

⁽¹⁾ http://hegltd.com/pdf/HEGLtd_Q1_FY_16_Investors_Presentation.pdf

⁽²⁾ http://www.graphiteindia.com/View/investor_relation.aspx (zob. GIL Q3 FY2015 Earnings Presentation.pdf, s. 14).

⁽³⁾ http://www.eurasiancommission.org/_layouts/Lanit.EEC.Desicions/Download.aspx?IsDlg=0&ID=3805&print=1

10.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (152) Atrakcyjność rynku unijnego potwierdza fakt, iż mimo obowiązujących cel antydumpingowych i wyrównawczych, indyjskie GES nadal napływały na rynek unijny. W okresie badanym Indie w dalszym ciągu były drugim co do wielkości państwem wywozu do Unii po Chińskiej Republice Ludowej („Chiny”). Pomimo spadku między 2012 r. a ODP, Indie utrzymały swój wywóz do Unii w znacznych ilościach i udziały w rynku, jak wyjaśniono w motywie 179.
- (153) Ewentualne zmiany cen eksportowych stosowanych wobec Unii w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków należy rozpatrywać w kontekście ogólnego spadku konsumpcji GES w Indiach i na całym świecie w połączeniu z wolnymi mocami produkcyjnymi dostępnymi w Indiach. Najprawdopodobniej doprowadzi to do zwiększenia presji na indyjskich producentów eksportujących do dalszego poszukiwania rynków eksportowych, w szczególności biorąc pod uwagę ich model działalności gospodarczej nastawiony na eksport. Z tego względu, zakładając uchYLENIE środków w Unii i zniesienie cel antydumpingowych lub wyrównawczych ograniczających dostęp do rynku unijnego, można uznać za prawdopodobne, że duża część dostępnych wolnych mocy produkcyjnych zostanie przeznaczona na wywóz na rynek unijny. W szczególności, ponieważ dochodzenie wykazało, że chociaż na niektórych rynkach eksportowych (takich jak Arabia Saudyjska, Zjednoczone Emiraty Arabskie, USA) wywóz z Indii wzrósł w 2015 r., łączny wywóz z Indii na rynki innych państw trzecich odnotował tendencję spadkową. Wskazuje to na fakt, że na rynkach niektórych państw trzecich istnieją prawdopodobnie ograniczone zdolności do absorpcji dodatkowego wywozu.
- (154) Ponadto, jak wspomniano w motywie 146, Rosja nałożyła cła antydumpingowe na przywóz GES z Indii. Indyjscy producenci eksportujący mają tym samym ograniczony dostęp do tego rynku i nie mogą zwiększać ani przekierowywać wywozu do Rosji, co potwierdza spadek wywozu do tego miejsca przeznaczenia od 2012 r.
- (155) Mając na uwadze powyższe, prawdopodobne jest, że indyjscy producenci eksportujący będą kontynuować wywóz znaczących ilości do Unii w przypadku wygaśnięcia środków, a nawet zwiększać swoją obecną wielkość wywozu, zważywszy na ich znaczne wolne moce produkcyjne. Istnieje prawdopodobieństwo, że współpracujący producent eksportujący będzie miał motywację do dalszego zwiększania swojej i tak już znacznej obecności na rynku unijnym, przy czym prawdopodobieństwo to jest jeszcze większe w przypadku niewspółpracującego producenta eksportującego, dla którego poziom cel jest wyższy w porównaniu z poziomem cel obowiązującym współpracującego producenta eksportującego i który niemal zrezygnował z wywozu na rynek unijny.

10.4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania

- (156) Z przedstawionej analizy wynika, że (i) w ODP ilość objętych subsydiowaniem towarów z Indii przywożonych na rynek unijny w dalszym ciągu była znaczna; (ii) programy subsydiowania w najbliższej przyszłości będą w dalszym ciągu dostępne; (iii) obaj indyjscy producenci są zorientowani na wywóz i dysponują wolnymi mocami produkcyjnymi, które mogą zostać spożytkowane na zwiększenie wielkości wywozu do Unii; (iv) światowa konsumpcja odnotowuje tendencję spadkową, co oznacza ograniczenie możliwości wywozu na niektóre rynki innych państw trzecich; (v) w Rosji wprowadzono środki antydumpingowe wobec indyjskich GES, co jeszcze bardziej ogranicza możliwości wywozu indyjskich producentów eksportujących. Istnieje zatem prawdopodobieństwo, że gdyby środki te zostały zniesione, indyjskie GES w dalszym ciągu byłyby przywożone na rynek unijny w znacznych ilościach i po cenach subsydiowanych.
- (157) W związku z powyższym, zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, Komisja stwierdziła, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia obowiązujących środków.
- (158) Po ujawnieniu ustaleń jedyny współpracujący indyjski producent eksportujący, HEG, stwierdził, że Komisja nie wzięła pod uwagę okoliczności faktycznych odnoszących się do okresu po ODP w swojej ocenie prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania. W związku z tym współpracujący indyjski producent eksportujący stwierdził, że stosując art. 28 rozporządzenia podstawowego, Komisja nie wzięła pod uwagę faktu, że GIL, inny indyjski producent GES, dokonał inwestycji w zakład wytwórczy w Unii – Graphite Cova GmbH („GIL Cova”). HEG twierdziło ponadto, że GIL podpisało strategiczną długoterminową umowę na sprzedaż spiekanych zielonych elektrod (półproduktu) do jego zakładu GIL Cova zajmującego się grafityzacją. HEG twierdziło również, że mając na uwadze strategiczne inwestycje GIL, wniosek Komisji dotyczący przyszłego wzrostu wywozu z Indii do Unii jest błędny, a ustalenie, że obaj indyjscy producenci posiadają wolne moce, które mogą zostać skierowane na wywóz, jest oparte jedynie na domniemaniach. HEG argumentowało również, że wygaśnięcie środków nie doprowadzi do zwiększenia wielkości przywozu do Unii, mając na uwadze tendencję spadkową wywozu z Indii do Unii (w tym wywozu HEG do Unii) po ODP.

- (159) Ponadto HEG twierdziło, że plany HEG dotyczące zwiększenia mocy produkcyjnych stanowiły jedynie wizję prezesa tego przedsiębiorstwa uwzględniającą korzystny scenariusz gospodarczy z 2010 r. W rocznym raporcie HEG za rok zakończony w dniu 31 marca 2016 r. nie ma już żadnych nowych propozycji omawianych przez radę dyrektorów dotyczących rozwoju mocy produkcyjnych.
- (160) W odniesieniu do porównania cen przeprowadzonego przez Komisję w motywach 149 i 150 dotyczącego wywozu na rynki innych państw trzecich HEG przedłożyło analizę swoich średnich cen CIF/CFR stosowanych wobec czterech innych państw trzecich w porównaniu z jego średnimi cenami CIF stosowanymi w wywozie do Unii i stwierdziło, że, ogólnie rzecz biorąc, średnie ceny stosowane wobec czterech innych państw trzecich były wyższe niż jego ceny wywozu do Unii. W związku z tym HEG stwierdziło, że rynek unijny z niższymi cenami będzie mniej atrakcyjny.
- (161) W odniesieniu do argumentu HEG dotyczącego inwestycji GIL w GIL Cova w okresie badanym należy zauważyć, że GIL dokonywało bardzo nieznacznego wywozu na rynek unijny. Uznaje się jednak, że nie wynika to jedynie z inwestycji GIL w GIL Cova, lecz głównie z wysokich ceł antydumpingowych i wyrównawczych mających zastosowanie do wywozu GIL India do Unii (w sumie 15,7 %). W przypadku scenariusza, w którym środki antydumpingowe lub wyrównawcze zostałyby uchylone, prawdopodobne jest, że GIL wznowi swój wywóz do Unii, pomimo jego inwestycji w GIL Cova, biorąc również pod uwagę jego dostępne wolne moce produkcyjne oraz atrakcyjność rynku unijnego, jak opisano w motywach 152–155 powyżej.
- (162) W odniesieniu do argumentu HEG dotyczącego tendencji charakterystycznych dla wywozu po ODP podkreślono, że wywóz ten nastąpił w okresie, w którym obowiązywały środki antydumpingowe i wyrównawcze. W związku z tym nawet jeżeli wielkość wywozu HEG po ODP wykazała tendencję spadkową, prawdopodobne jest, że wywóz dokonywany przez HEG do Unii wzrośnie, jeżeli środki antydumpingowe lub wyrównawcze zostałyby uchylone, zważywszy, że pomimo obowiązujących środków HEG nadal dokonywało wywozu na rynek unijny po cenach w znaczącym stopniu dumpingowych i subsydiowanych, a także uwzględniając jego model działalności gospodarczej nastawionej na wywóz oraz jego wolne moce produkcyjne, które mogą wzrosnąć w przyszłości, jeśli wzrośnie popyt na jego produkty, jak opisano w motywach 139–155 powyżej.
- (163) Ponadto w odniesieniu do zamiaru HEG dotyczącego zwiększenia mocy zwraca się uwagę, że podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu w 2016 r., HEG pokazało zespołowi zajmującemu się omawianą sprawą krótki film przedstawiający grupę HEG. Jednym z elementów zawartych w tym filmie były plany przedsiębiorstwa odnoszące się do zwiększenia jego mocy produkcyjnych w przyszłości. Co więcej, przedstawiciele przedsiębiorstwa podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu wyjaśnili, że plany te są obecnie wstrzymane, biorąc pod uwagę, że przedsiębiorstwo to nie wykorzystuje w pełni swoich mocy oraz z uwagi na spadek globalnego popytu. W związku z tym w przypadku gdyby środki antydumpingowe lub wyrównawcze zostały uchylone, prawdopodobne jest, że popyt na indyjskie GES w Unii wzrośnie i że w związku z tym HEG będzie skłonne zwiększyć swoje moce w celu zaspokojenia popytu.
- (164) Jeśli chodzi o argument HEG dotyczący różnic cen na rynku unijnym i na innych rynkach państw trzecich, należy podkreślić, że porównanie przeprowadzone przez Komisję w motywach 149 i 150 jest dokonywane między średnimi cenami indyjskich producentów eksportujących stosowanymi na innych rynkach państw trzecich i średnimi cenami producentów unijnych na rynku unijnym, a nie średnimi cenami producentów indyjskich stosowanymi na rynku unijnym. Należy przypomnieć, że średnia cena stosowana przez HEG na rynku unijnym jest ceną, której poziom jest w dużym stopniu dumpingowy i która znacznie podcina średnie ceny producentów unijnych, a w związku z tym nie nadaje się do porównania, o którym mowa.
- (165) W związku z powyższymi argumentami HEG zostają odrzucone.
- (166) Wniosek Komisji, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania w przypadku uchylecia środków, zostaje zatem potwierdzony.

D. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (167) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym produkt podobny wytwarzany był przez ośmiu producentów (dwóch indywidualnych i dwie grupy). Producenci ci reprezentują „przemysł unijny” w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

2. Uwagi wstępne

- (168) Jak wspomniano w motywie 141 sytuacja przemysłu GES jest ściśle związana z sytuacją przemysłu stali elektrotechnicznej, gdzie GES są wykorzystywane w piecach elektrycznych do topienia złomu stalowego. W tym kontekście w okresie badanym przeważały negatywne warunki rynkowe w przemyśle stali elektrotechnicznej, charakteryzujące się spadkiem konsumpcji, co również znajduje odzwierciedlenie w konsumpcji GES.
- (169) Zważywszy, że w Indiach jest tylko dwóch producentów eksportujących produkt objęty postępowaniem, informacje odnoszące się do przywozu GES z Indii i innych państw trzecich do Unii Europejskiej nie są podane w formie dokładnych danych liczbowych w celu zachowania poufności zgodnie z art. 29 rozporządzenia podstawowego.

3. Konsumpcja w Unii

- (170) Komisja określiła konsumpcję w Unii, sumując:
- (i) sprzedaż objętych próbą producentów unijnych, uzyskaną po weryfikacji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu;
 - (ii) sprzedaż nieobjętych próbą współpracujących producentów unijnych, uzyskaną z wniosku o dokonanie przeglądu;
 - (iii) sprzedaż nieobjętych próbą niewspółpracujących producentów unijnych, uzyskaną z ich rocznych sprawozdań;
 - (iv) przywóz z Indii, zgodnie z bazą danych na podstawie art. 14 ust. 6; oraz
 - (v) przywóz ze wszystkich innych państw trzecich na podstawie danych Eurostatu (poziom TARIC).
- (171) Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie, obrazujące konsumpcję w Unii:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Konsumpcja w Unii (w tonach)	151 508	140 244	146 637	139 974
Indeks (2012 = 100)	100	93	97	92

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych, roczne sprawozdania niewspółpracującego producenta unijnego, wniosek o dokonanie przeglądu, Eurostat (poziom TARIC), baza danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (172) W okresie badanym łączna konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 8 %. Konkretnie rzecz ujmując, konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 7 % w 2013 r., wzrosła o 4 % między 2013 r. a 2014 r., a następnie ponownie spadła o 5 % między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (173) Jak wspomniano w motywach 141 i 168, ogólny spadek popytu był wynikiem niekorzystnych warunków rynkowych, które panowały w przemyśle stali elektrotechnicznej, ponieważ wielkość sprzedaży elektrod grafitowych podąża za zmianami wielkości produkcji stali w piecach elektrycznych.
- (174) Po ujawnieniu informacji współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że analiza udziału w rynku i konsumpcji powinna uwzględniać przywóz dokonywany przez producentów unijnych od ich powiązanych przedsiębiorstw w USA, Meksyku, Japonii i Malezji, który znacznie wzrósł w ciągu ostatnich trzech lat.
- (175) Przywóz ze wszystkich innych państw trzecich był należycie uwzględniony przy obliczaniu konsumpcji w Unii, jak wyjaśniono powyżej w motywie 170, i w związku z tym został odpowiednio odzwierciedlony w całkowitej konsumpcji. Argument ten został zatem odrzucony.

4. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

Tabela 3

Wielkość przywozu i udział w rynku

Państwo		2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Indie	Wielkość przywozu (w tonach)	9 000–10 000	5 000–6 000	7 000–8 000	6 500–7 500
	Zindeksowana wielkość przywozu (2012 = 100)	100	57	80	74
	Udział w rynku (%)	6–7	3–4	5–6	4–5
	Udział w rynku (indeks)	100	62	83	80

Źródło: Baza danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (176) Wielkość przywozu zmniejszała się w okresie badanym. Znacznie spadła w 2013 r. (o 43 %), wzrosła w 2014 r. oraz ponownie zmniejszyła się w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ogółem w okresie badanym nastąpił spadek o 26 %.
- (177) Komisja ustaliła udział przywozu w rynku na podstawie konsumpcji w Unii określonej w powyższym motywie 170.
- (178) W odniesieniu do udziału w rynku odnotowano podobne tendencje jak w przypadku wielkości przywozu, tj. spadek między 2012 r. i 2013 r., następnie wzrost między 2013 r. a 2014 r., a potem spadek między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym. Ogólny udział w rynku zmniejszył się o 1,2 punktu procentowego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w porównaniu z 2012 r.
- (179) Udział indyjskiego przywozu w rynku na początku okresu badanego kształtował się w przedziale od 6 % do 7 %. Następnie spadł i kształtował się w przedziale od 4 % do 5 % pod koniec okresu objętego dochodzeniem przeglądowym.

4.2. Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (180) Komisja określiła tendencje rozwoju cen indyjskiego przywozu na podstawie danych zaczerpniętych z bazy danych na podstawie art. 14 ust. 6. Były one w dużej mierze zgodne z tendencjami rozwoju cen zgłoszonych przez współpracującego producenta eksportującego.
- (181) Średnia cena przywozu do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 4

Cena importowa (*)

Państwo		2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Indie	Ceny importowe (w EUR/t)	2 500–3 500	3 000–4 000	2 500–3 500	2 200–3 200
	Indeks (2012 = 100)	100	105	89	86

(*) Średnia cena nie obejmuje obowiązujących cel antydumpingowych/wyrównawczych.
Źródło: Baza danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (182) Ogólnie średnie ceny importowe obniżyły się o 14 % w okresie badanym. Ceny importowe wzrosły o 5 % między 2012 i 2013 r., spadły o 16 % w 2014 r., a następnie zmniejszyły się o 3 % w ODP.

4.3. Podcięcie cenowe

- (183) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przez porównanie (i) średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz (ii) odpowiadających im średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od współpracującego producenta indyjskiego na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło antydumpingowe/wyrównawcze i koszty ponoszone po przywozie.
- (184) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (185) Porównanie wykazało dla współpracującego producenta eksportującego średni ważony margines podcięcia cenowego na rynku unijnym wynoszący 3 % podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądownym. Jednak po odjęciu ceł antydumpingowych i wyrównawczych margines podcięcia wyniósłby 9 %. W odniesieniu do niewspółpracującego producenta eksportującego przywóz w OD dotyczył jedynie bardzo niewielkich ilości. Niemniej jednak Komisja oszacowała podcięcie cenowe. Komisja ustaliła margines podcięcia cenowego w wysokości 12 %, po odliczeniu obowiązujących ceł antydumpingowych i wyrównawczych. Szacunek ten opiera się jednak na bardzo niewielkiej ilości przywozu oraz, z uwagi na brak współpracy, nie uwzględnia rodzajów produktu. W związku z tym jego wiarygodność jest ograniczona.

4.4. Przywóz z innych państw trzecich

Tabela 5

Wielkość przywozu i udział w rynku

Państwo		2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Pozostałe państwa trzecie ogółem	Przywóz (w tonach)	33 000–35 000	30 000–32 000	34 000–36 000	30 000–32 000
	Indeks	100	90	103	90
	Udział w rynku (%)	22–23	22–23	24–25	22–23
	Ceny (w EUR/t)	2 500–3 500	2 400–3 400	2 400–3 400	2 300–3 300
	Indeks	100	98	89	92
Chiny	Przywóz (w tonach)	14 000–15 000	11 000–12 000	16 000–17 000	14 000–15 000
	Indeks	100	80	117	103
	Udział w rynku (%)	9–10	8–9	11–12	10–11
	Ceny (w EUR/t)	2 000–3 000	1 500–2 500	1 400–2 400	1 600–2 600
	Indeks	100	94	90	99

Państwo		2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
USA	Przywóz (w tonach)	3 000–4 000	4 000–5 000	4 200–5 200	4 200–5 200
	<i>Indeks</i>	100	118	129	128
	Udział w rynku (%)	2–3	3–4	3–4	3–4
	Ceny (w EUR/t)	3 300–4 300	3 200–4 200	3 000–4 000	2 800–3 800
Meksyk	<i>Indeks</i>	100	96	84	81
	Przywóz (w tonach)	3 000–4 000	4 000–5 000	5 500–6 500	4 000–5 000
	<i>Indeks</i>	100	127	165	119
	Udział w rynku (%)	2–3	3–4	4–5	3–4
Rosja	Ceny (w EUR/t)	3 800–4 800	3 900–4 900	3 900–4 900	4 000–5 000
	<i>Indeks</i>	100	103	103	115
	Przywóz (w tonach)	3 000–4 000	2 500–3 500	3 500–4 500	3 700–4 700
	<i>Indeks</i>	100	70	101	103
Japonia	Udział w rynku (%)	2–3	1–2	2–3	2–3
	Ceny (w EUR/t)	3 000–4 000	2 800–3 800	2 500–3 500	2 100–3 100
	<i>Indeks</i>	100	91	79	75
	Przywóz (w tonach)	4 500–5 500	3 000–4 000	3 000–4 000	2 000–3 000
Inne państwa trzecie	<i>Indeks</i>	100	74	62	50
	Udział w rynku (%)	3–4	2–3	2–3	1–2
	Ceny (w EUR/t)	3 400–4 400	3 300–4 300	2 800–3 800	2 900–3 900
	<i>Indeks</i>	100	99	82	83
Inne państwa trzecie	Przywóz (w tonach)	4 000–5 000	4 000–5 000	1 000–2 000	700–1 700
	<i>Indeks</i>	100	104	25	19
	Udział w rynku (%)	2–3	3–4	0,5–1,5	0,5–1,5
	Ceny (w EUR/t)	2 600–3 600	2 000–3 000	1 900–2 900	1 600–2 600
Inne państwa trzecie	<i>Indeks</i>	100	83	78	72

Źródło: Eurostat (poziom TARIC).

- (186) Równoległe ze spadkiem konsumpcji, wielkość przywozu z innych państw trzecich zmniejszyła się o 10 % między 2012 r. a ODP. Udział w rynku przywozu ze wszystkich innych państw trzecich mieścił się w przedziale 22 % – 23 % w okresie badanym. Największa wielkość przywozu pochodziła z Chin, USA, Meksyku, Rosji i Japonii, które są jedynymi państwami posiadającymi indywidualne udziały w rynku wyższe od 1 % w ODP.
- (187) Ceny importowe z USA, Japonii i Meksyku były wyższe od cen indyjskich eksporterów oraz cen producentów unijnych. Udział przywozu z USA i Meksyku w rynku wzrósł w okresie badanym o mniej niż 1 punkt procentowy. Udział przywozu z Japonii w rynku zmniejszył się w okresie badanym o 1,5 punktu procentowego.
- (188) Ceny importowe z Chin i Rosji były niższe od cen indyjskich eksporterów oraz cen producentów unijnych (z wyjątkiem 2012 r. w przypadku Rosji). Z informacji przekazanych przez przemysł unijny we wniosku o dokonanie przeglądu wynika, że część przywozu z Chin dotyczy GES o małej średnicy (poniżej 400 mm), natomiast przywóz z Indii i produkcja przemysłu unijnego w większości obejmują GES o dużej średnicy (¹⁾ (powyżej 400 mm), które są droższe.
- (189) Udział przywozu z Chin w rynku wzrósł w okresie badanym o 1 punkt procentowy i w ODP wyniósł 10–11 %, przy czym udział w rynku przywozu z Rosji wyniósł w ODP jedynie 2–3 %. W okresie badanym wzrósł o 0,3 punktu procentowego. Jednakże wzrost ten nie nastąpił ze szkodą dla udziału w rynku przemysłu unijnego, który, jak wyjaśniono w motywie 202, powiększył się o 1,9 punktu procentowego w okresie badanym.
- (190) Podsumowując, wpływ przywozu z Chin i z Rosji nie mógł zostać wyraźnie określony z uwagi na fakt, że dane dostępne w statystykach dotyczących przywozu nie zawierają rozróżnienia między rodzajami produktu, oraz że w związku z tym wiarygodne porównanie cen według rodzaju produktu nie mogło zostać przeprowadzone. Takie porównanie było natomiast możliwe w przypadku Indii, na podstawie szczegółowych informacji przekazanych przez współpracującego producenta eksportującego.

5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

5.1. Uwagi ogólne

- (191) Zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu subsydiowanego przywozu na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych, które wywierają wpływ na przemysł unijny w okresie badanym.
- (192) Jak wspomniano w motywie 14, w celu ustalenia ewentualnej szkody poniesionej przez przemysł unijny dokonano doboru próby.
- (193) W celu określenia szkody Komisja rozróżniła makroekonomiczne i mikroekonomiczne wskaźniki szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu, rocznych sprawozdań niewspółpracującego producenta unijnego oraz zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez producentów unijnych objętych próbą. Dane dotyczyły wszystkich producentów unijnych. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Dane dotyczyły producentów unijnych objętych próbą. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (194) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu subsydiowania oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu.
- (195) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału.
- (196) Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.

(¹) Zarówno małe, jak i duże średnice elektrod grafitowych są objęte tymi samymi kodami TARIC.

5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

a) Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (197) Łączna produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych producentów unijnych

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość produkcji (w tonach)	235 915	235 502	241 623	221 971
Indeks (2012 = 100)	100	100	102	94
Moce produkcyjne (w tonach)	297 620	297 245	299 120	290 245
Indeks (2012 = 100)	100	100	101	98
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	79	79	81	76

Źródło: Wniosek o dokonanie przeglądu, roczne sprawozdania niewspółpracującego producenta unijnego oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

- (198) W okresie badanym wielkość produkcji spadła o 6 %. Konkretnie rzecz ujmując, produkcja ta początkowo wzrosła o 2 % do 2014 r., a następnie zmniejszyła się o 8 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w porównaniu z 2014 r.
- (199) Moce produkcyjne wzrosły w okresie badanym o 2 %.
- (200) W związku ze spadkiem wielkości produkcji, wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyło się o 3 punkty procentowe w okresie badanym.

b) Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (201) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu unijnego w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Wielkość sprzedaży i udział w rynku producentów unijnych

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość sprzedaży w Unii (w tonach)	107 655	103 779	103 704	102 123
Indeks (2012 = 100)	100	96	96	95
Udział w rynku (%)	71,1	74,0	70,7	73,0

Źródło: Wniosek o dokonanie przeglądu, roczne sprawozdania niewspółpracującego producenta unijnego oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

(202) Łączna sprzedaż przemysłu unijnego na rynku unijnym spadła o około 5 % w okresie badanym. Udział przemysłu unijnego w rynku był zmienny w okresie badanym. Udział ten wzrósł o 2,9 punktu procentowego w 2013 r. Następnie spadł o 3,3 punktu procentowego w 2014 r. i ponownie wzrósł o 2,3 punktu procentowego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W ujęciu ogólnym udział przemysłu unijnego w rynku wzrósł w okresie badanym o 1,9 punktu procentowego.

(203) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że przywóz dokonywany przez producentów unijnych od ich powiązanych przedsiębiorstw w USA, Meksyku, Japonii i Malezji powinien zostać uwzględniony przy ustalaniu udziału w rynku przemysłu unijnego. Jednakże udział przemysłu unijnego w rynku oblicza się na podstawie sprzedaży produkcji tego przemysłu na rynku unijnym. Przywóz dokonywany przez przemysł unijny nie został uwzględniony, ponieważ zakłóciłoby to ogólny obraz sytuacji, biorąc pod uwagę fakt, że przywóz byłby liczony podwójnie; z jednej strony jako przywóz, a z drugiej strony – jako sprzedaż przemysłu unijnego. Argument ten został zatem odrzucony.

c) Wzrost

(204) W okresie między 2012 r. a ODP konsumpcja unijna zmalała o 8 %. Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego spadła o 5 %, co mimo wszystko przełożyło się na wzrost udziału w rynku o 1,9 punktu procentowego.

d) Zatrudnienie i wydajność

(205) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Zatrudnienie i wydajność producentów unijnych

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Liczba pracowników	1 526	1 539	1 475	1 523
Indeks (2012 = 100)	100	101	97	100
Wydajność (ton/pracownika)	155	153	164	146
Indeks (2012 = 100)	100	99	106	94

Źródło: Wniosek o dokonanie przeglądu, roczne sprawozdania niewspółpracującego producenta unijnego oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

(206) Zatrudnienie w przemyśle unijnym utrzymało się mniej więcej na tym samym poziomie w okresie badanym. Ze względu na spadek produkcji (spadek o 6 % w okresie badanym), także wydajność spadła o 6 % w tym samym okresie.

e) Wielkość marginesu subsydiowania oraz poprawa sytuacji po subsydiowaniu w przeszłości

(207) W dochodzeniu ustalono, że GES z Indii w dalszym ciągu były przywożone na rynek unijnych po cenach subsydiowanych. Margines subsydiowania ustalony dla Indii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym znacznie przekraczał poziom *de minimis* opisany w motywie 130. Zbiegło się to ze spadkiem cen importowych w porównaniu z 2012 r. Przemysł unijny był jednak w stanie skorzystać na obowiązujących środkach wyrównawczych, utrzymując i nieznacznie zwiększając swój udział w rynku.

5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

f) Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (208) Średnie ceny naliczane przez przemysł unijny przy sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 9

Średnie ceny sprzedaży w Unii i koszt jednostkowy

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku unijnym (w EUR/t)	3 784	3 468	2 997	2 825
Indeks (2012 = 100)	100	92	79	75
Jednostkowe koszty produkcji (w EUR/t)	3 357	3 116	2 776	2 745
Indeks (2012 = 100)	100	93	83	82

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (209) Średnia jednostkowa cena sprzedaży naliczana przez przemysł unijny klientom niepowiązanym w Unii spadła o 25 % i wyniosła 2 825 EUR/tonę w okresie badanym. Przemysł unijny musiał obniżyć swoje ceny, dostosowując je do ogólnego spadku cen sprzedaży na rynku GES wynikającego ze zmniejszonego popytu ze strony przemysłu stali elektrotechnicznej.
- (210) Średni koszt produkcji przemysłu unijnego zmniejszył się w mniejszym stopniu (o 18 %) w okresie badanym. Głównym czynnikiem mającym wpływ na spadek jednostkowych kosztów produkcji był spadek cen surowców.
- (211) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że światowe ceny surowców zmniejszyły się bardziej niż koszty surowców poniesione przez przemysł unijny w okresie badanym. Przemysł unijny był zatem nieefektywny pod względem pozyskiwania surowców, a jego rentowność była w związku z tym wątpliwa.
- (212) W toku dochodzenia stwierdzono, że przemysł unijny zaopatrywał się w surowce na całym świecie, od podmiotów powiązanych i niepowiązanych na podobnym poziomie cenowym i nie było przesłanek dotyczących braku efektywności w zakresie pozyskiwania surowców. Ponieważ argument ten nie został poparty dalszymi dowodami, został on odrzucony.

g) Koszty pracy

- (213) Średnie koszty pracy w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 10

Średnie koszty pracy na pracownika

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR/pracownika)	66 111	66 842	67 113	67 253
Indeks (2012 = 100)	100	101	102	102

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(214) Średnie koszty pracy na pracownika wzrosły w okresie badanym, kiedy odnotowano niewielki 2 % wzrost.

h) Zapasy

(215) Poziom zapasów w okresie badanym kształtował się następująco:

Tabela 11

Zapasy

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego	8 952	8 821	13 770	18 465
Indeks (2012 = 100)	100	99	154	206
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (%)	6	5	7	11

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(216) Poziom zapasów na koniec okresu sprawozdawczego objętych próbą producentów unijnych zwiększył się ponad dwukrotnie w ujęciu bezwzględny podczas okresu badanego. W ODP poziom zapasów stanowił około 11 % produkcji tego przemysłu.

i) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(217) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje oraz zwrot z inwestycji kształtowały się w badanym okresie następująco:

Tabela 12

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	11,3	10,2	7,4	2,8
Przepływy pieniężne (EUR)	47 981 432	46 443 978	30 426 147	31 283 121
Indeks (2012 = 100)	100	97	63	65
Inwestycje (EUR)	25 293 559	23 133 505	21 672 869	12 313 975
Indeks (2012 = 100)	100	91	86	49
Zwrot z inwestycji (%)	16,5	13,9	10,1	3,9

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(218) Komisja określiła rentowność przemysłu unijnego, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów w ramach tej sprzedaży. Rentowność przemysłu unijnego stopniowo spadała – z poziomu 11,3 % w 2012 r. do 2,8 % w ODP, co oznacza spadek o 8,5 punktów procentowych.

- (219) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że spadek rentowności producentów unijnych był spowodowany jego wysokimi kosztami administracyjnymi i kosztami sprzedaży.
- (220) W toku dochodzenia stwierdzono, że jednostkowe koszty produkcji spadły w okresie badanym, jak wskazano w powyższym motywie 210. Ten spadek jednostkowych kosztów produkcji dotyczył kosztów administracyjnych i kosztów sprzedaży, nawet jeśli większa część tych kosztów była przypisana do surowców. Argument ten został zatem odrzucony.
- (221) Przepływy pieniężne netto odzwierciedlają zdolność producenta unijnego do samofinansowania swojej działalności. W okresie badanym przepływy pieniężne netto zmniejszyły się o 35 %. Istotny spadek przepływów pieniężnych wynikał głównie ze znaczącego spadku rentowności, jak wyjaśniono powyżej w motywie 218.
- (222) W okresie badanym roczny przepływ inwestycji w produkt objęty postępowaniem dokonanych przez przemysł unijny zmniejszył się o ponad połowę, z 25 mln EUR w 2012 r. do 12 mln EUR w ODP.
- (223) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że spadek inwestycji można powiązać wyłącznie ze zmniejszeniem popytu i nadwyżką globalnych zdolności produkcyjnych w zakresie GES.
- (224) W toku dochodzenia potwierdzono, że, jak wyjaśniono w motywie 172 powyżej, w okresie badanym nastąpił spadek konsumpcji GES. Należy jednak zauważyć, że inwestycje w produkt objęty postępowaniem, dokonane przez przemysł unijny w ODP ostatniego przeglądu wygaśnięcia, kiedy to również nastąpił spadek konsumpcji, były trzy razy wyższe od inwestycji przeprowadzonych w ODP w ramach obecnego przeglądu.
- (225) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Zwrot z inwestycji z produkcji i sprzedaży produktu podobnego zmniejszył się stopniowo z 16,5 % w 2012 r. do 3,9 % w ODP.

5.4. Wniosek dotyczący sytuacji przemysłu unijnego

- (226) Dochodzenie wykazało, że mimo obowiązujących środków w przypadku większości wskaźników szkody odnotowano negatywne zmiany, a sytuacja gospodarcza i finansowa przemysłu unijnego pogorszyła się w okresie badanym. Pomimo tego przemysł unijny zdołał utrzymać i nieco zwiększyć swój udział w rynku, co było możliwe wyłącznie kosztem niższego zysku.
- (227) Choć te negatywne zmiany można wytłumaczyć spadkiem konsumpcji, która zmniejszyła się o 8 % w okresie badanym, przywóz z Indii wciąż był obecny na rynku unijnym. Przywóz ten był sprzedawany po cenach niższych od cen przemysłu unijnego i spowodował podcięcie cen przemysłu unijnego o 3 % w ODP. Ponadto margines sprzedaży po zaniżonych cenach został ustalony na poziomie 9 %. W związku z tym przywóz subsydiowany i przywóz towarów po cenach dumpingowych z Indii wciąż wywierał presję cenową. Istotnie, presja cenowa w trakcie bieżącego ODP wzrosła w porównaniu z poprzednim przeglądem wygaśnięcia, kiedy podcięcie cenowe wyniosło poniżej 2 %.
- (228) Biorąc pod uwagę zmniejszenie konsumpcji i presję cenową ze strony przywozu towarów po cenach dumpingowych oraz przywozu subsydiowanego, przemysł unijny został zmuszony do obniżenia swoich cen sprzedaży. W konsekwencji jego zysk, mimo że wciąż dodatni (2,8 %) w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, był niższy od zysku docelowego w wysokości 8 % ustalonego w dochodzeniu pierwotnym.
- (229) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że ponieważ udział przemysłu unijnego w rynku wzrósł o 2 %, producenci unijni znacznie skorzystali ze spadku przywozu z Indii. Udział przemysłu unijnego w rynku miał być jeszcze większy, gdyby uwzględniono przywóz przemysłu unijnego z innych państw trzecich. W tym samym czasie przemysł unijny zmagał się z ostrą konkurencją cenową z innych źródeł (w szczególności z niskimi cenami przywozu z Chin i Rosji). W związku z tym stwierdzono, że szkoda nie może być przypisana przywózowi z Indii w związku z rzekomo niższym udziałem w rynku producentów unijnych.
- (230) Istotnie w toku dochodzenia wykazano spadek wielkości przywozu i udziału w rynku przywozu z Indii, jednak, jak wyjaśniono powyżej w motywie 227, przywóz towarów po cenach dumpingowych i przywóz subsydiowany z Indii w dalszym ciągu wywierał presję cenową, która nawet zwiększyła się w obecnym ODP w porównaniu z poprzednim przeglądem wygaśnięcia. Argument ten został zatem odrzucony.

- (231) Ta sama zainteresowana strona twierdziła, że Komisja nie wzięła pod uwagę faktu, że przywóz po niskich cenach z Chin i Rosji jest jedną z głównych przyczyn presji cenowej na rynku unijnym i wezwała do przeprowadzenia pełnej analizy przywozu produktu objętego postępowaniem po niskich cenach z Chin i Rosji przed ustaleniem prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu unijnego. Strona ta stwierdziła również, że niektórzy chińscy producenci zwiększyli przywóz GES o dużej średnicy na rynek unijny.
- (232) W odniesieniu do cen przywozu GES z Chin i Rosji, jak wyjaśniono powyżej w motywach 188 i 190, należy przypomnieć, że: (i) wiarygodne porównanie cen według rodzaju produktu w odniesieniu do przywozu z tych państw nie mogło zostać przeprowadzone, tak jak miało to miejsce w przypadku Indii na podstawie szczegółowych informacji przekazanych przez współpracującego producenta eksportującego; (ii) dane statystyczne dotyczące przywozu z tych państw dostępne Komisji nie pozwalają na rozróżnienie rodzajów produktu oraz (iii) według informacji przekazanych przez przemysł unijny we wniosku o dokonanie przeglądu i potwierdzonych przez użytkowników, większość przywozu z tych państw dotyczy GES o mniejszych średnicach, które są tańsze. Ponadto współpracujący producent eksportujący z Indii nie uzasadnił swojego twierdzenia dotyczącego zwiększonego przywozu GES o większej średnicy z Chin do Unii.
- (233) W odniesieniu do wielkości przywozu GES z Chin i z Rosji i ich udziału w rynku, jak wyjaśniono powyżej w motywie 189, udział przywozu z Chin w rynku wzrósł o 1 punkt procentowy, podczas gdy udział przywozu z Rosji w rynku wzrósł w okresie badanym o 0,3 punktu procentowego. Wzrost ten nie nastąpił ze szkodą dla udziału przemysłu unijnego w rynku, który, jak wyjaśniono w motywie 189, powiększył się o 1,9 punktu procentowego w okresie badanym. Argument ten został zatem odrzucony.
- (234) Ta sama zainteresowana strona twierdziła, że przemysł unijny charakteryzował się nieefektywnością pod względem produkcji GES o mniejszej średnicy, ponieważ sprzedaż takich produktów stanowiła jedynie część jego całkowitej wielkości sprzedaży.
- (235) Warunki rynkowe zwykle sprawiają, że dostawy, a mianowicie rodzaj sprzedawanego produktu, zależą od popytu. Z uwagi na to, że argument dotyczący braku efektywności przemysłu unijnego w zakresie produkcji GES o mniejszej średnicy nie został poparty dalszymi dowodami, argument ten został odrzucony.
- (236) Ta sama zainteresowana strona podkreśliła brak analizy skutków zwiększenia ilości przywozu po cenach dumpingowych z innych państw, w tym przywozu od powiązanych przedsiębiorstw w USA, Meksyku, Malezji i Japonii.
- (237) Jak wskazano powyżej w motywie 187 ceny importowe z USA, Japonii i Meksyku były wyższe od cen indyjskich eksporterów oraz cen producentów unijnych. Udział w rynku przywozu z tych państw trzecich wzrósł o 0,1 punktu procentowego w okresie badanym i wynosił mniej niż 10 % pod koniec ODP. Podobnie Komisja nie posiadała żadnych dowodów na to, że ceny przywozu z tych państw były dumpingowe. Argument ten został zatem odrzucony.
- (238) Ta sama zainteresowana strona twierdziła, że podczas obliczania marginesów podcięcia cenowego i zaniżania cen dla każdego rodzaju produktu Komisja wykorzystała numery kontrolne produktu („PCN”), które nie uwzględniały użytego surowca mającego znaczny wpływ na koszty i ceny. Porównanie rodzajów produktów wytwarzanych z tego samego surowca mogłoby zmniejszyć margines sprzedaży po zaniżonych cenach z 9 % do 8 %.
- (239) Istotnie, różnica dotycząca surowców nie była odzwierciedlona w strukturze PCN i w związku z tym obliczenia marginesów podcięcia cenowego i zaniżania cen nie uwzględniły tej różnicy. Niemniej jednak, gdy rodzaje produktu zostały podzielone z uwzględnieniem wykorzystanego surowca do celów obliczeń podcięcia cenowego i zaniżania cen, zgodnie z propozycją zainteresowanej strony przedłożoną po ujawnieniu ustaleń, margines zaniżania cen wskazany w motywie 227 zmniejszył się jedynie o 1 punkt procentowy do poziomu 8 %. W związku z tym spadek ten nie miał żadnego istotnego wpływu na ustalenia Komisji dotyczące marginesu zaniżania cen w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (240) Ta sama zainteresowana strona zakwestionowała docelowy zysk w wysokości 8 % ustalony w dochodzeniu pierwotnym, twierdząc, że producenci GES ponosili straty na skutek spadku międzynarodowego popytu na stal i w związku z tym docelowy zysk w wysokości 8 % nie był już uzasadniony.

- (241) Należy przypomnieć, że docelowy poziom zysku ze sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym powinien być zyskiem, który tego rodzaju przemysł może w racjonalny sposób osiągnąć w tym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu produktów subsydiowanych/dumpingowych. W tym względzie, jak wspomniano w motywie 34 rozporządzenia (WE) nr 1628/2004, zbadano odpowiednio poziom zysku przemysłu unijnego w sytuacji, gdy udział przywozu subsydiowanego w rynku był najniższy (tzn. w 1999 r.). W związku z tym stwierdzono ostatecznie, że marża zysku, którą można zasadnie uznać za reprezentatywną dla sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego przy braku szkodliwego subsydiowania ze strony Indii, powinna wynosić 8 % do celu obliczenia marginesu szkody. Argument ten został zatem odrzucony.
- (242) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że przemysł unijny znajdował się w bardzo niestabilnej sytuacji w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, która w przeważającej części wynikała z niekorzystnych warunków rynkowych i związanego z nimi spadku konsumpcji. W związku z tym ocena Komisji skupiła się na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia szkody wywołanej przez subsydiowany przywóz z Indii.

6. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody

- (243) W celu ustalenia prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody, w przypadku gdyby środki wobec Indii zostały zniesione, przeanalizowano następujące elementy: moce produkcyjne oraz wolne moce w Indiach, wywóz z Indii do innych państw trzecich oraz atrakcyjność rynku unijnego.
- (244) W motywie 155 stwierdzono, że istnieje prawdopodobieństwo, iż w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków indyjscy producenci eksportujący będą w dalszym ciągu wywozić znaczne ilości towarów do Unii, a nawet zwiększą swoją obecną wielkość wywozu, oraz że jest możliwe, iż wywóz będzie prowadzony po cenach subsydiowanych.
- (245) Jak ustalono w motywach 139 i 140, moce produkcyjne Indii w ODP szacuje się na około 160 000 ton, przy czym ocenia się, że wolne moce produkcyjne wynoszą około 40 000–50 000 ton, co odpowiada około 29–36 % konsumpcji w Unii w tym okresie. Ponadto, jak wskazano w motywie 139, indyjscy producenci eksportujący prawdopodobnie ponownie zwiększą swoje moce produkcyjne w przypadku wzrostu popytu. Jak wskazano w motywie 142, pod koniec listopada 2014 r. władze Indii wprowadziły środki antydumpingowe na przywóz GES z Chin. W konsekwencji oczekuje się, że indyjscy producenci zwiększą swój udział w rynku krajowym.
- (246) W związku z atrakcyjnością rynku unijnego opisaną w motywach 152–155, w przypadku uchylecia środków przynajmniej część tych wolnych mocy produkcyjnych zostanie najprawdopodobniej przekierowana na rynek unijny. Ponadto, jak opisano w motywie 143, działalność indyjskich producentów jest w dużej mierze zorientowana na wywóz. W odniesieniu do cen GES, jak opisano w motywie 149, w przypadku niektórych miejsc przeznaczenia wywozu z Indii ustalono istnienie wyższego poziomu cen niż poziom odnotowany w Unii. Jednak z uwagi na różny asortyment produktów informacja ta nie odbiega od ogólnej oceny, zgodnie z którą nowe moce produkcyjne zostaną skierowane na rynek unijny, jako że wiarygodność tego porównania cen jest ograniczona.
- (247) Jak wskazano w motywie 146, w Rosji wprowadzono środki antydumpingowe względem przywozu GES z Indii, w konsekwencji wywóz z Indii do Rosji znacznie spadł w okresie badanym. Oznacza to, że dostęp do trzeciego głównego rynku eksportowego dla indyjskich producentów eksportujących jest ograniczony, a przy obecnych lub prawdopodobnie nawet zwiększonych wolnych mocach produkcyjnych wspomnianych powyżej w motywie 245, istnieje duże prawdopodobieństwo, że indyjscy producenci eksportujący znacznie zwiększą przywóz produktu objętego postępowaniem na rynek unijny w przypadku wygaśnięcia środków.
- (248) Jak ustalono w motywie 185, indyjskie ceny importowe nieograniczone clamini wyrównawczymi i antydumpingowymi podcięłyby ceny sprzedaży przemysłu unijnego o 9 %. W odniesieniu do niewspółpracującego producenta eksportującego margines podcięcia cenowego, bez uwzględnienia ceł antydumpingowych i wyrównawczych, oszacowano na 12 %. Można z tego wywnioskować, jaki byłby prawdopodobny poziom cenowy przywozu z Indii w przypadku uchylecia środków. W związku z powyższym prawdopodobne jest, iż presja cenowa na rynku unijnym znacznie wzrosnie, jeżeli środki zostaną uchylone, powodując tym samym dalsze pogorszenie sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.

- (249) Pod względem ilościowym uchylenie środków najprawdopodobniej pozwoli indyjskim producentom eksportującym na zwiększenie udziałów w rynku unijnym. W szczególności niewspółpracujący producent eksportujący, który podlega obecnie wyższemu cłu wynoszącemu 15,7 %, będzie miał silną motywację do wznowienia wywozu do Unii w znacznych ilościach. Jeżeli to nastąpi, przemysł unijny doświadczyłby natychmiastowego spadku swoich wielkości sprzedaży i udziałów w rynku.
- (250) Na tej podstawie stwierdzono, że przy braku środków, indyjscy producenci eksportujący prawdopodobnie zwiększą swoją obecność na rynku unijnym pod względem wielkości przywozu i udziału w rynku po cenach dumpingowych i subsydiowanych znacząco podcinających ceny sprzedaży przemysłu unijnego. Doprowadzi to do zwiększenia presji cenowej na rynku unijnym, co ma negatywny wpływ na rentowność i sytuację finansową przemysłu unijnego. Przyczyni się to również do dalszego pogorszenia sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (251) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że istnieje duże prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody w przypadku zniesienia środków.

E. INTERES UNII

- (252) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie obowiązujących środków wyrównawczych wobec Indii nie zaszkodzi interesowi Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, interesu importerów oraz interesu użytkowników.
- (253) Należy przypomnieć, że w dochodzeniu pierwotnym wprowadzenie środków nie zostało uznane za działanie wbrew interesowi Unii.
- (254) Wszystkim zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie uwag zgodnie z art. 31 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (255) Na tej podstawie Komisja zbadała, czy istniały przekonujące powody mogące prowadzić do wniosku, że utrzymanie w mocy obecnych środków nie leży w interesie Unii pomimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania i ponownego wystąpienia szkody.

1. Interes przemysłu unijnego

- (256) Jak wyjaśniono w motywie 226, środki umożliwiły przemysłowi unijnemu utrzymanie udziału w rynku. Jednocześnie w motywie 250 stwierdzono, że w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków wyrównawczych wprowadzonych wobec przywozu z Indii prawdopodobnie nastąpiłoby pogorszenie sytuacji przemysłu unijnego. Dlatego też można stwierdzić, że dalsze stosowanie środków wobec przywozu z Indii przyniesie korzyści przemysłowi unijnemu.

2. Interes importerów/przedsiębiorstw handlowych

- (257) Jak wskazano w motywie 16, żaden importer nie współpracował ani nie zgłosił się w ramach obecnego dochodzenia. Dlatego nie było przesłanek wskazujących, że utrzymanie środków będzie miało negatywny wpływ na importerów, który przewyższy pozytywne oddziaływanie środków.

3. Interes użytkowników

- (258) Jak wspomniano w motywie 18 spośród 53 użytkowników, z którymi się skontaktowano, ośmiu udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Czterech z nich korzystało z GES przywożonych z Indii. Wielkość ich przywozu stanowiła około 20 % łącznego przywozu produktu objętego postępowaniem z Indii.
- (259) Przypomina się, że w pierwotnym dochodzeniu ustalono, że wpływ wprowadzenia środków nie będzie znaczący dla użytkowników. Pomimo obowiązywania środków przez dziesięć lat użytkownicy w Unii w dalszym ciągu zaopatrywali się m.in. w Indiach. Użytkownicy nie przedstawili żadnych informacji wskazujących, że wystąpiły jakiegokolwiek trudności w znalezieniu innych źródeł dostaw, podobnie w toku dochodzenia nie wykazano takich informacji.

- (260) Ponadto przypomina się, że jeśli chodzi o wpływ wprowadzenia środków na użytkowników, w pierwotnym dochodzeniu stwierdzono, że biorąc pod uwagę niewielkie znaczenie kosztów GES dla przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem, jakikolwiek wzrost kosztów nie miałby raczej poważnego wpływu na ten przemysł. Ustalenia te zostały potwierdzone w obecnym przeglądzie, ponieważ nie znaleziono żadnych wskazań, które podważałyby to twierdzenie, po wprowadzeniu środków. Ponadto żaden z czterech użytkowników nie przedstawił argumentów przeciwko utrzymaniu środków.
- (261) Jedna federacja producentów stali, niemiecka federacja przemysłu stalowego (Wirtschaftsvereinigung Stahl), sprzeciwiła się kontynuacji środków i stwierdziła, że środki doprowadziły do pogorszenia konkurencyjności producentów stali w Unii w porównaniu z producentami stali w innych regionach, które nie wprowadziły środków wobec GES. Federacja ta utrzymywała, że dalsze stosowanie środków pozwoli przemysłowi unijnemu na utrzymanie pozycji dominującej. Jednak z rozwoju przywozu z Indii po wprowadzeniu środków jasno wynika, że przywóz z Indii był kontynuowany w okresie badanym. Ponadto w toku dochodzenia wykazano, że GES są przywożone w coraz większych ilościach na rynek unijny z wielu innych państw trzecich.
- (262) Na tej podstawie i zgodnie z wnioskami wynikającymi z dochodzenia pierwotnego oczekuje się, że utrzymanie środków nie wywrze znaczącego negatywnego wpływu na użytkowników i że nie ma zatem istotnych powodów, by stwierdzić, że przedłużenie obowiązywania obecnych środków nie leży w interesie Unii.

4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (263) W związku z powyższym Komisja uznaje, że nie ma szczególnie ważnych wskazań z perspektywy interesu Unii przemawiających przeciwko przedłużeniu obowiązywania obecnych środków wyrównawczych wprowadzonych wobec przywozu z Indii.

F. ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

- (264) Wszystkie zainteresowane strony poinformowano o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano utrzymać obowiązujące środki wyrównawcze. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji. Przedstawione uwagi i komentarze zostały należycie uwzględnione.
- (265) Z powyższych ustaleń wynika, że zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego środki wyrównawcze stosowane względem przywozu niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii, wprowadzone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1185/2010, powinny zostać utrzymane.
- (266) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii zwrócił się do Komisji o rozważenie dalszego stosowania środków przez okres dwóch lat. Jednakże w toku dochodzenia nie znaleziono żadnych wyjątkowych okoliczności, które uzasadniałyby ograniczenie obowiązywania środków do dwóch lat.
- (267) Indywidualne stawki ceł wyrównawczych dla przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu stosuje się wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem, wyprodukowanego przez te przedsiębiorstwa, a zatem przez określone wskazane osoby prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązаныmi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (268) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła wyrównawczego (na przykład po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających na przykład z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie następnie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

(269) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz elektrod grafitowych w rodzaju stosowanych w piecach elektrycznych, o gęstości pozornej 1,65 g/cm³ lub więcej oraz o oporności elektrycznej 6,0 μΩ.m lub mniej, objętych obecnie kodem CN ex 8545 11 00 (kod TARIC 8545 11 00 10) oraz stosowanych do tych elektrod złączek, objętych obecnie kodem CN ex 8545 90 90 (kod TARIC 8545 90 90 10), przywożonych razem lub osobno i pochodzących z Indii.

2. Stawka cła antydumpingowego stosowana do cen netto na granicy Unii, przed ocleniem, produktów opisanych w ust. 1 i wytwarzanych przez niżej wymienione przedsiębiorstwa jest następująca:

Przedsiębiorstwo	Stawka celna (%)	Dodatkowy kod TARIC
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta – 700016, West Bengal	6,3	A530
HEG Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector-1, Noida – 201301, Uttar Pradesh	7,0	A531
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	7,2	A999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 marca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).